

91 City

ସାପ୍ତାହିକ . ସମ୍ବୁଦ୍ଧପତ୍ରିକା

999

କାଗରଙ୍ଗ ଉପମୂର୍ଚ୍ଛା ସନ୍ଦର୍ଭମହିତା ମୁଁ ମାର୍ଗିର ଦିଶାରେ ସନ୍ଦର୍ଭମାଲା ଏହିବାର

३४८

ଅପ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୁଦ୍ରା ୫*
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ ଦେନେ ବର୍ତ୍ତବୁ ୫୭
ମୋହଳ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁମାଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର

ବୁଦ୍ଧାର ଯେଉଁ ସାହୁତମାନେ ଉଳ୍ଳଙ୍ଘି
ଯାଇଥିଲେ ମେଳାନେ ପେରନ୍ତି ସମୟରେ
ଭାଗିନୀବାଟେ ଅହିଲେ । ଭାଗିନୀରବାଚାନ୍ଦ
ବୁଦ୍ଧାରବାଚା କେଣେବୁଦ୍ଧିଏ ମୁକ୍ତବାକ୍ ସ୍ଵଦ୍ୟ
ବେଶବ୍ୟରସ ପଠାଇଥିଲେ ବୁଦ୍ଧମାନେ ଜାମା
କେଣ୍ଟି ଅସିଲେ । ତୁମ୍ଭେ ଭାଗିନୀରବାଚା ଏବଂ
ତଥା ଯେହାରପଠନରେ କେଣେବୁଦ୍ଧିର ପୃଷ୍ଠାବାକ୍
ହେବୁ କେବଳ ଫେରିବା କହୁମରେ ବୁଦ୍ଧାର
ବୁଦ୍ଧାଜୀବିକଳ୍ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ
ବସନ୍ତର ସମ୍ମଶେଷ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇ ବଜା
ଆନ୍ତରିକ ହେଲା । ବାହି ଲାଖ ଟ ବାର୍ତ୍ତା
କୁହା ଯାଏ ଏ ପରିଦେବମଧ୍ୟରେ କୌଣସି
କିମେତ୍ତ ଯକ୍ଷର ହାତ୍ତ ତଥାର ଦେଖ ଭଜନ
କୁହାନ ମଧ୍ୟରେ ବସନ୍ତ ଔତ୍ତମା ପ୍ରାଣିତ ହେଲା
ତ ହେଲେ କୁରିରେ ଆହୁ ଦେମନ୍ ବନ୍ଦେ
ଭାବ ରଖାଇଲେ । ଏଠା ପଢନ୍ତିରବଜାନ୍ତି
ନାହିଁ ଅବସାନ୍ ଯେ ବନ୍ଦେନ୍ ପଦ୍ମମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥିଷ୍ଠା
କରିବେ ଦେମାନେ ପରିଦେବର ଏତେବେଳେ
ଅବସାନ୍ ଓ କୌଣସି ପ୍ରବାରେ କେବଳ କାହାର
ଅଧିକ କିମ୍ବା ପରିଷରର ସନ୍ଧାରକ ନିଷ୍ଠା
ଦେବେଷେ ଦେମାନେ ପରିଷରର ପହଞ୍ଚିପଦ୍ମାର
ହଜାରାକୁ ଯାଏ କରିବୁ ନାହିଁ ବରି ବ୍ୟା
କୋରକୁ କର ଦୋର ଏକ ଅନ୍ୟକୁ କୌଣସି
କିମ୍ବା କରଇବା ଲାଖାରଗତା ଅପରା ଗଜି
କାତ ଅନ୍ୟକୁ ଦବ୍ୟମାନ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଯେ
କିମ୍ବା ମହାର ପରିଷର କହା ପରିଷର

ଶ୍ରୀମାନେ ଯେବେ ସହୃଦୟ କେତୁର ଦିଦ୍ୟା
ଦେଇ ହୁଅନ୍ତି କେବେ ପରିଷ୍ଠରର ଗଜଦ୍ୱାର
ଭବତି ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭାବୁଣ ଅପଣା
ଗୋରବ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଅପଣା
ବଳଦ୍ୱରେ ଉତ୍ତରିତ ପ୍ରକାଶ କରିବା
ପଞ୍ଚରେ ଫଳବାର ହେବେ ।

ବାଲେଗୁଡ଼ି ସମ୍ମାନକାରୀରେ ଭଲଭଳିତ
ସମ୍ମାନକାରୀ ପଣ ଅମୃତାନେ କହି ଆଶ୍ରମୀ
ଦେଲୁ । କି ଅଗନ୍ଧାରୀରେ ସହିତରୁଥେକୁଣ୍ଡର
ଶାହେବ (ଶାହେବ ନ ଲେଖିଲେ କେ ଜାଗେ
ଆମୁନିକୁଳ ଅଗା କନଙ୍କବଳ ଅଧିକାରେ)
କନଙ୍କବଳଦୀରୁ ପ୍ରାମବଳ ତଳବ କରିଲୁଣେ
ବିଛି ଦୁଃଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଫଳତଃ ଆମୁନାକୁଳର
ଆଶ୍ରମୀ ହେବାର କାରାର ଏହି ଦେଖ ଯେଉଁ
ତାରେ ବିଷ୍ଵ ଶାହେବ ମାଟିଷ୍ଟେଟ ଓ କରିଥିବ
କାହା ସୁଲିବ ସ୍ଵପ୍ନରୁଥେଗେଥା ହେଠା ସୁଲିପର
ଶମକା ଏତେସବିବ ଉପାର୍ଜି । ପ୍ରମାଣିତ
ସରବାର କାହିଁନାମାନେ କି ବିବେକମା କରିବେ
ଶରୀକାଳ ଆମୁନାକୁଳ ଅଧିକାର ରହିଲା ।

“ବେଳ ସାନ୍ଧାରିବର ଅମ୍ବେଲାହେ ଝଣ୍ଟର
ଜୁନ୍ଦୁକ ମୋହିମାର ପରିବା ଶ୍ରୀର ପରାମର
କର ଥାଏ ଦାତୁ”, ଆଖା ପରାମର ହେବା ପୁଣେ
ବେଳ ଜାହାର ସୁତନ୍ତା ମାତ୍ର ପରାମର କର
ଅଛୁ, ଏବୁରେ ବାଲେଶ୍ଵର ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକରନ୍ତି
ହକ୍କରେଖିବର ଅନୁମତିକ ଅମ୍ବେଲାହ

ତଳକ ବରନେବା ନିମନ୍ତେ କଣେ କଣଖୁବଳ
ପୁଷ୍ପାଶାନାକୁ ସଠାଇଥିଲେ, ଅମୃତାନେ ତେ-
ତେବେଳେ ହୃଦୟାଶମାରେ ନ ଥବାର କଣଖୁବଳ
ଆମୃତାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଯାଇ ପାଇଲା ନାହିଁ । କେବଳ
ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ କଣେ ବବ୍ୟ-
ବଳ ପଠାଇଥିଲେ ଏହି ଜାଗିର ପ୍ରକାଶ କଲେ
ନ ଜାଣି କି ନରକେ କୋଣି ନ ପାଇଁ । କେଉଁ
ଆମୃତାନଙ୍କ ମାକଣ୍ଠେ ପାରେବ ଆମୃତାନଙ୍କ
ରାଶା ବରିବେ । ମନଦଳ କି ନିମନ୍ତେ ଆମୃତା-
ନଙ୍କ ତଳବ ବରିଥିଲେ ॥

ଗତ ଜନ୍ମବାର କଟକ ପ୍ରେସ୍‌ରେଖାଚିତ୍ରର
ପ୍ରଥମ ଅୟବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରେ
ଜଳଲାଭର ଓ କଣ୍ଠମାଟିଟ୍ରେନ୍ ଏବଂ କଣ୍ଠମାଟିଟ୍ରେନ୍
ଦେଖାଯୁବ୍ୟକ୍ଷି ଏହିପାଇଁ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସର୍ବ ଉପ-
କ୍ଷେତ୍ର ଥିଲେ । କଣ୍ଠମାଟିଟ୍ରେନ୍ ଉଚିତକାମା-
କାଳେ ଏହାରୁ ସହାୟ ପରିପାଳନ କରେ ନାହିଁ
କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ଜଳଲାଭର ବିଷୟମାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କୁଇଛିଲେ ଯଥା । (୫) ଏ କିମ୍ବାରେ
ପ୍ରେସ୍‌ର ପରିମାଣ ଅନୁକଳଣିକା ସହୃଦୟ
ପରିମାଣର ଅଧେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜାରେ ଏକପରିଭ୍ରାନ୍ତ
ବ୍ୟାକୀୟ ଧାୟି ହେବ । (୬) ମାଧ୍ୟବ-
ବଜାର ସ୍କ୍ଵାର ଓ କ୍ଷେତ୍ର ଦୁଇଜଳ ମଧ୍ୟରେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବହାର ଗର୍ଭ ଦୂରତଳର ଅବଧି
ହେବ ଏବଂ (୭) ଘୋଷପଥର ସର୍ବକାଳ ଗର୍ଭ-
କ୍ଷେତ୍ର ମ୍ୟାଟ୍ରିକ୍ସନରେ ଅବସ୍ଥା ତ କମାବାର

ବୁଦ୍ଧଚକ୍ରର ସେସ ପ୍ରକାର ତହିଁର କଣ୍ଠେ
ଶବ୍ଦାଳ୍ପ ହେବା ଅନୁଭିତ ବୋଲି ବାନ୍ଧିମେଗୁଳୁ
ଲଙ୍ଘାଯିବ । ଆଜି କେତେବୀରିଏ ମାନ୍ଦିବିଷୟ
ମାନ୍ଦିବା ବେଳୁ ଯେ ତହିଁର ଶବ୍ଦରଣ ବର୍ତ୍ତି
ମାର ଦେଖିବା ଅନ୍ନାବନ୍ଧନ ଏ ସବେ ବିପ୍ରାର
ଭବ୍ୟପେ ଦ୍ୱିତୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବିକରଣ ପ୍ରଦାନିତ
ହେବ । ଏ ଧର୍ମରେ ଯେଉଁ ଅୟ କଂସର
ବାହିବା ମନ୍ତ୍ରର ବେଳ ତହିଁର ସଂକ୍ଷେପ
ବିବରଣ ଯଥ—

四

ବ୍ୟକ୍ତି	ପରିମାଣ
ମୋହନ୍ତୀ	ଟ ୨୦୦
ଲଜୁଣ୍ଡିମେଣ୍ଡୁ ଦାନ	ଟ ୨୦୦
	ଟ ୪୦୦

10

ଦରଥାମ୍ବ ଖର୍ଚ୍ଛ । ୫ ୮୨୦
ବାଲବିମୁଦ୍ରା ହର୍ମଗର୍ବ
ଓ ହତ୍ଯାକ ରଜନୀବ
ଖର୍ଚ୍ଛ । ୫ ୮୨୦
ପରିବହଣ ଓ ମରମଟ । ୫ ୮୨୦

— 1 —

ବେଦକ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଷୟରେ ସହୃଦୀ
ମୟରେ ବାହାଦୁର ମନ୍ତ୍ରମୋହିତ ହୋଇଥିଲୁ ତେ
ତିନିଜର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହି ଅସମ୍ଭବ ବଳେ କି କୁହା
କରିବ ଉଚ୍ଛଵ ପଦେଶର ଫୁଲ ଗଣୀ ଘେଲେ
ଦେଖିମ ହେବ ଅନୁଭବ୍ୟ ନିଜି ବାନ୍ଧୁଙ୍କ
ବରାନ୍ଧର ଅଦ୍ୱୟକ ଜୀବି । କିନ୍ତୁ ଅପରିବା-
ଦିଲ୍ଲି ସଂଗ୍ରହ ଅନ୍ତରେ ହେଲା ଯେବାନା ଠାକୁର
ନାହିଁ ଅର ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେତ୍ରଧି ବଳେକୁଠର
ମାତ୍ରବ ବହିଲେ ସବୁମାନେ ରହିରେ ସମ୍ମର
ଧରିବ କାହିଁ ।

卷之三

ବିତରେ ଓ କମ୍ପୁଟରୀ ବିଷାକ୍ତ ଦୂରନ୍ତ
ପଣ୍ଡାଳ ବିଶ୍ୱାସ ଅମ୍ବାଜନର ସମୋଟି
ଲୋପାନେଥ ଗନ୍ଧିର ଏଥର ମନ୍ଦାନୀଳ
୩୦ ମୀ ଲୋହ ଦୂରବିଦ୍ୟୁତି ଧରିବାରେ
କରିଥାଏଇ ବହୁବେଳଙ୍କ ବରଜେନ୍ଦ୍ରରେ ଦେଇ-
ନୁଁ ସେ ଉଷାବର୍ଷାଗର ଯାତନ୍ତ୍ରବ୍ୟକ୍ତି ରତ-
ନ୍ଦିରୁ ଏ ସମ୍ପର୍କେ ମାହିବରାହେବ ଏବରପ୍ର
ପର୍ବତ ପର୍ବତ କେତେବରିବି । ସହି ଅଭିଜନ

ଅନୁବାକ ଉତ୍ତର ପଦିବାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା
ବାହିକତାରେ ସମୟାବ୍ଦ ଏଠାରେ ନ ଲେଖିଛି
ଏଥେଷବେ ଜଣ୍ମିଛି ମର୍ମ ଲେଖାଥିଲା ।

ନେପ୍ରତିନେଷ୍ଟ ଗବହୁର ବୋଲନ୍ତ ସେ କେ
ମଧ୍ୟକଳରେ ଦୂର କେଣେଗୋଟା ନର୍ମାଳାସ୍ତ୍ରର
ଦେଖିଥିଲା । ମେଘରୁ ନାମରେ ନର୍ମାଳାକୁ
ଦୂର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ନୁହଇ । ଏମରୁ ଶୂଳରେ
ମୃଦୁଲାର ଅବଧାନର ଶିକ୍ଷା କଥାଯାଏ କାହା
କେ ଯେହିମାନେ ଏଠାରେ ପତକୁ ସେମାନେ
ଅବଧାନ ହେବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନନା ନାହିଁ
ତଥାପି ଏହାକୁ ପଥବତି କେ ଅନେକ ଶୂଳରେ
ଅଧିକ ଦୂରି ଦେଇ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଚାହୁର । କେ
ତେବେ ନର୍ମାଳାକିମଧ୍ୟକଳରେ ହ୍ରାଦୟ ପ୍ରତିକଳ
ଭଣ୍ଡ ବିଶେଷତଃପ୍ରେ ଶିକ୍ଷା ଚାହୁର ନାହିଁ ।
ଅଭି କେତେଷୁଲରେ ଶିକ୍ଷକ ବେଳନ କେ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କୃତିରେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପତକ ଏହା
ଶୂଳର ପ୍ରଥାନଶିକ୍ଷକର ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ତେଷୁଜୀର
ବେଳନର ଦେଇବା ଅଛର ଏହିପରି ଅନ୍ତରେ
କେତେକ ଅନ୍ତର୍ଭବ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିବରଣ ଲେଖି
ମାନ୍ୟବର ଲେଖିତନେଷ୍ଟ ଗବହୁର ତାରରେତୁ
ଏହାକୁ ଲେଖିଥିଲାକୁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନର୍ମାଳ
କେ ପଦିତ ପଦିତ ମନ୍ଦିର ପଦିତ ପଦିତ

ଯେହିଷେ କି ପ୍ରତ୍ୟେବ ଛାଲରେ ଗୁର୍ଜାଳ
ର ଅକ୍ଷାନମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇଥାଏବେ
ତହଁ ର ସୂର୍ଯ୍ୟାନ ବର୍ଷବେ ଓ ଧର୍ମରେ ଯାଦ
କିମ୍ବା ପଢ଼ିବ ଶାହା ନର୍ମାଳୀଙ୍କ କର ବର୍ତ୍ତନାନ
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିକ କିମ୍ବା ଚର୍ଚିତାର ବଳ୍ପାରୁ ।

ଲେଖନେବୁ ଗର୍ଭର ଅଜ୍ଞ କରିପାରୁ
ଯେ ନମ୍ବାନସ୍ତୁଲରେ ଦେଗା ମୁହାଶା ନିଃ ଅର
ବୋର୍ବେ ଜ୍ଞାନ ପିଲାଇବାର ହେବ ନାହିଁ ଯଥା
ବରଳାରେ ବଜଳା ଓଡ଼ିଶାରେ ଡେଇଥ ଛାନ୍ଦି

ବିଷ୍ଣୁକଳାରୀ ମନୁକଥ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କରେ-
ହୃଦୟବସ୍ତା କରିବେ ଓ ଜାହାଙ୍କ ଅଧେର ହୋ-
ଇଥି ଯେ ପ୍ରକୋଚ ହର୍ମାଲୁଗୁରୁ ତଳାକରିତ
ପରାର ଦିନର ହେତୁ ପଠାଇବେ ସଥା
ଶୁନସି, ୨୫୬ବୁଦ୍ଧି, “ବର୍ଗଶକ୍ତି ଦେବତା,
ଅନୁଭବକ ଅଦର୍ଯ୍ୟଠାର ବନ୍ଦୁ,
ଅନ୍ୟାନ୍ୟପରାର ବନ୍ଦୁ । ଏ ହେତୁହ ସମ୍ରାଟ
ବୁଦ୍ଧିବେଳୀ ଛାନ୍ଦି ସର୍ଜିନୀ, ଅନ୍ତିମ ହରି
ସଂଗ୍ରାମ, ଉତ୍ତରା ଦୟା ବୈଷ୍ଣ୍ଵ, ହେଉ କର୍ମ
କରିବେଦେଖାଇ ତାହା ଚିତ୍ତୁ ଓ ବାତୁମରେ
ଦେଖାଇପାଇ ମୟୁର ହେତେ କୌଣ କମାଳଦୂର
କିମ୍ବା କୁଞ୍ଚିତ ।

ବୁଧର ଲକ୍ଷ୍ମୀର ପତଙ୍ଗର ପାଠକରେ ଜୀବନ
ଯିବ ଯେ ଲେଖିବେଶ୍ଵର ବର୍ଣ୍ଣର ମହାମନ୍ଦ
ଦେବକ ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାଧାର ରମ୍ୟୋଗା
ବରଗା ସହାଯେ ଜଗିଲ ପୁଲର ଏମତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବା
ବରଅହୁନ ଓ ଜଗିଲ ପୁଲରେ ଉଚିତିଷ୍ଠା
ଯେହିଁ ପୁକଖ ଅଛି ତହିଁ ପର ପ୍ରମ-ସିତ ମହାମନ୍ଦ
ପି କିମ୍ବ ମନୋଯୋଗ ବହୁକାହାରୁ । ବାହୁବଲୀ
ଜାତୀ ମୁହଁ । ସେ ପ୍ରମନରେ ଲେଖିବେଶ୍ଵର
ବର୍ଣ୍ଣର ଦୟାପ୍ରଭାବ କି ଉଚିତିଷ୍ଠା ବିଷଳ
ପ୍ରପୂର ଦୟାପାର୍ଥୀର ବିପ୍ରକାର ଜଗିଲାଲ
ପ୍ରଦୟୋକଳୟ ଏବଂ ଦେପ୍ରକାର ଜଗିଲାଲ
ଉଦୟ ବିନିର ବିପ୍ରକାର ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ଦେବାର
ଆବଶ୍ୟକ ଜହିର ପ୍ରସାଦ ତାରରେହିବର
ପଠାଇବେ । ଯେଉଁମାନେ କୃତାଗାଲୀର ପର୍ବତ
କୁହରୁ ଜାହାର କୃତା ସାମାଜିକ ଶୋଭା
ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଦୟମାନବାରେ ବନ୍ଧୁ ପଥ-
ସ୍ଥିବ ମାହି । ଏହି ଉଚିତ ଅଜର ତିନିବ ହେବା-
ପାର ଉତ୍ସାହ ଦେବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମନ୍ଦ
ଯେତେ ସମ୍ମର୍ଶ ଦୟାପାର ତାବା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ପୁଲବିଷ ପର ଶକନନ୍ଦ ପଦ୍ମମା ଶକନନ୍ଦ
ଉତ୍ତାବ ପଦକ ଦେବା ।

ଅମ୍ବେନାମେ ସଥିଷ୍ଟକ କେବେଳାର ଦର
ଅତ୍ତ ଯେ ନଗିଲୁଙ୍କର ବିହି ପ୍ରଯୋଜନ
କାହିଁ ବହିରୁ ଉଠାଇ ଦେଇ କରୁଣାଲିଙ୍ଗ
ପୁରୁଷର ପ୍ରଥମ ଶୈଖରେ ଶାମାନ୍ତିକ-
ନୋକର କଲେ ପିନ୍ଧନ ପ୍ରାସାଦୀର ପାରନ୍ତି ।
ବିନ୍ଦୁ ଲେଖନେବୁ ଗତିରଥାହେବ କେବେ-
ଦୂର ଚନ୍ଦ୍ରା ନ ବର ଉତ୍ସୁକ ଅବଧାନ
ସହଜରେ ପାଇବା କବି ଅନେକ ନଗିଲୁଙ୍କ
ରାଜପାତ୍ର କାହାର ବରନ୍ତି ଏହାବହାନ କେବ-
ଲ ବନ୍ଧୁ କାହା ହେବ ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ ନୁହେ
ଅନର୍ଥକ ବନ୍ଧୁ ସବା କିବାରିର ହେବ କାହିଁ
ଜେବଳ ଜହାର ତଥାର ପାଇଁ ।

ବିଜ୍ଞାନେତ୍ର ଚିକିତ୍ସାଳୀ

ମାନ୍ୟବର ପ୍ରସ୍ତର କେଣ୍ଟିହେଉ ଗଢ଼ୁଣ୍ଡର
ଥାତେବ ଏ ବିଷୟରେ ଯେ ନାନା କଥାର
ଦର ଅଛନ୍ତି ଆମ କିମ୍ବା ଆମରେ ପରିପାଳନ
ହେବ ଗତ ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ଅବଶ୍ୟ ବୈଷ୍ଣଵପାତ୍ର
ସ୍ଥାନୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚତାର ବିଜ୍ଞାନ
ର ହୋଇଥିଲା । ଅମେରିକା ବାର୍ତ୍ତାକାନ୍ତିର ଭାଗରେ
ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ହେଲା ଯେ ଏ କିମ୍ବାରେ କଷ୍ଟକାରୀ
ଯେଉଁ ୧୯୫୦ ବ୍ୟାଗାଲି ଅଛି ଏହି ମଧ୍ୟରେ

୧୦୦ ଛୁଟାଳୀ କାହିଁ ପ୍ରତେକ ଗୃହାଳୀର
ରିମକ୍କୁ ମାସିକ ଏକଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ବେଳେ
ଦିଆଯିବ ଓ ପରିବେଶରେ ପଣ୍ଡାହାୟ ମିଛୁଁ
ଛୁଟାଳୀରେ ଯେ ପରିମାରରେ ଜ୍ଞାନାର୍ଥୀ
ଭଲ ଚଳିବାର ଜୀବିକ ସେଠା ଅବଧାର-
ମାନକୁ ଏହାକେବେ ଝାଁଝାଇ-ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵାର୍ଥ ନ ହେବ
ଏପରି କିନ୍ତୁ ଝଙ୍କା ପାରିବୋତିକ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଆଯିବ
ଏଥରେ ଏହି ଫଳ ହେବ ଯେ ଯେଉଁ ଅବ-
ଧାର ଉତ୍ତରାଧିଷ୍ଠିତ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିବ ସେ ବର୍ଷରେ
୨୦୭ ଜାରି ପାଇବ ଓ ଆଉଲୋକି ପଣ୍ଡାହାର
ଫଳାନ୍ୟାରେ ଉଠା ପାଇବେ ଓ ଯାହାର ପିଲ
ପଣ୍ଡା ଦେଇ କି ଆରବେ ସେ ବର୍ଷରେ ଯାହା
ଦେଇନ ଝାଁଝା ଆରବେ ପର୍ବତ ଅଥବା
ନିଛୁ ପାଇବ ନାହିଁ । ୧୫୦୦ ମୁକୁ ମଧ୍ୟର
କାହାରୁ ଗର୍ବିମେଶୁଳ ବାହାମି ଦିଆଯିବ
ତାହା କିମ୍ବା ମାଜୁଷ୍ଟ୍ରେ ଓ ଦିପୋତୀଇନୁଷ୍ଟେ-
କୁର ଛିର କରିବେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ କିବେଚନା କରୁଁ ଯେ ଉପରୁ
ଲିଖିଲି କିମ୍ବମାନ ବିବେଚନା ପୂର୍ବକ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ ତେ ଏଥରେ ଜରୁମଣପେ କାର୍ଯ୍ୟ-
ତଳିବ ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ । ଲେଖନଗୀ ବିବରିତ
ସାହେବଙ୍କ ତରଜରାଥ ଅଶ୍ରୀକୁ ସ୍ଥାନାୟ ବର୍ଣ୍ଣ-
ବୃତ୍ତମାନେ ଯଥାଗାୟ ପୁଷ୍ଟାଗାୟରେ ଅଛି ଅଛିତ୍ତା
ବଢ଼ି ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷୟ । ମାତ୍ର ମାନ୍ୟବଙ୍କ
ଲେଖନକୁ କବିତାରସାହେବ ଯେଉଁ କବେ-
ଗରେ ଏ ଅଶ୍ରୀମାନ ପ୍ରକର କର ଅଛନ୍ତି
ଜାହା ଯେ କବାବାଳରେ ସମ୍ମଳ ହେବ ଅୟ-
ମାନଙ୍କ ଦିଶ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଓ ଗାନ୍ଧୀ
ମ୍ୟାଦନର ଉପାୟ ବେଳକ ଗରେତ୍ତିକୁ ପୋଷା
କରିଥିଲୁ । କିମ୍ବେଳିଦ୍ୱାରା ଲୋକେ ପରିଲେ କବି-
କେ ସାମାନ୍ୟ ଶିଳ୍ପୀର ଲୋହଙ୍କ ଶିଳ୍ପୀର
ବ୍ୟାଙ୍ଗ କଲେ ଏମନ୍ତ ହେବ କର କାହିଁ ଏ
ଏହାଙ୍କ ବିପାୟକରେ ଅଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏବେଗର
ଯାମାନୁଭବକୁ ତାତକ ହେବ । ତେବେ ବାସୁଦରେ
ହୁଟିଲେ ଏ ସବୁ ଅତିମର କୌଣସି ଭର୍ମର
ମୁହଁର । ଏବାତ୍ମାନ ଦେଖ ଲୋକମାନେ ଯିବର
ଅନ୍ତରୁ ପେହଥର ରହିବେ ଏ ଅଧିକ ବଳରେ
ଯେହାତେ ଜନଜୀବିନ୍ଦୁ ଲଭିତାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କରିବେ ଅନନ୍ତରେ କେବଳ ଗବର୍ନ୍ମିମେଖାକର
କେତେକଟିଏ ପୁଣୀ ଅଗାରଣ ନାହିଁ ହେବ ।
ଯେବେ ମାନ୍ୟକରିଯାଇବ ଶିକ୍ଷା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଜାର୍ଯ୍ୟରେ ଦରତ୍ତ କିମ୍ବା ପୁନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକଳିତ
ପ୍ରଣାଲୀର ଅନ୍ତରୁର କରି ବାନ୍ଦେ ଏ ଉଚ୍ଛିତ୍ତ

ଯାହା କୁଳ ଦୋଷ ଦେଖିଲେ ଜାହା ସଂଗୋ-
ଧନ ପୂର୍ବ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବାମୁଣ୍ଡ କରିବା ହେଲା
ସତର ସେହି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗଇ ଥାନେ
ତେବେ ଯଥାର୍ଥ ଫଳ ସ୍ଥାପନା । ଯାହା ହେଉ
ଗତ ବିଷୟର ଗୋରନା କରିବା ଅନାବିଶ୍ୱାସ
ନୃତ୍ୟ କିମ୍ବାମୁଣ୍ଡ କୁଳପ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେବ ଏଥର
ଜାହାର ବର୍ତ୍ତର ହେଉ ।

ଅମେସାନେ ଥିଲେ କହାରୁ ଯେ ଏ
କିମ୍ବଗୁଣ ବିଜୁ ଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ତହିଁର
କାରଣ ଏହି ଯେ ଗୁଡ଼ଗାଲାରେ ଯେପରିବାର
ଶିକ୍ଷା ଦିଅସାରିଥିବୁ ହେବୁ ପରି ଶିକ୍ଷା ଦିଅ-
ଧିର ଅଧିକ ବିଜୁ ନାହିଁ । ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନେ ୧୦୦
ଶୁଳ୍କପାତ୍ର ଯେବେ ଲୋକଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନମିଳି
ନାଶ ନ କରିଲା ତେବେ ୪୦୦ ଗୁଡ଼ଗାଲାପାତ୍ର
କହିପେ ଜାଣି ପାଇବ ? ଅବଧାରମାନେ କି
ଅଧେନିଧି ପେଟରେ ଲୁହରଜୂଥିଲେ ଯେ
ସରକାରର ଟଙ୍କା ଆଇବାମାହକେ ଜାଣି
ବାହାରକରି ଦେବେ ? ଯେବେ ବୋଲି ଯେ
ସେମାନେ ଉତ୍ତରମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ
ନରୀଲୁଲାରେ ବିଜୁଦ୍ଵାନ ଶିକ୍ଷାକରବେ ତହିଁକି
ଉଠିର ଏହି ଯେ କିମିବେ କଣ ? ଯେଉଁରାଜୀ
ରେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତିର ସେ କାହାକୁ
କାନ୍ଦିଲାକାରୁ ଓ କେହି କାହାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେ-
ବାପାଙ୍ଗ ମାନ୍ଦବର ପାହେତ କାହାକୁ କହିଅ-
ଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ ଅବଧାରକ ଶିକ୍ଷାଦେବା ଘର
ସେବେ ରହିଥାନ୍ତି ତେବେ କିମ୍ବଗୋଣିର
ଶିକ୍ଷାପାଇଗବର୍ତ୍ତମାନକୁ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ହୁଅନ୍ତା
ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ବନ୍ଦିଦିନ ଥୁବର ଲେଖା-
ପଢ଼ିକାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁଣ୍ଡା ଲଭ କରିଥାନ୍ତି ।
ହେବଳ ଶିକ୍ଷାପ୍ରତାଳାକୁ ରଲ ନୁହଇ ବୋଲି
ସେବିଥ କୁନ୍ତା ଶୋଇ ନାହିଁ । ୧୦୦ ଗୁଡ଼ଗା-
ଳା ବିଜୁ ଏହିକର୍ଷ ହେଲା ଏମନ୍ତ ନୁହଇ
ଏଥୁବେତ ଗୁଡ଼ଗାଲା ହିଲ ଓ ଗୁଡ଼ଗାଲାରେ
ପଢ଼ିଥିବା ଅନେକ ଅସୁକଦୟର ଲୋକ କର୍ତ୍ତା-
ମାନ ଅଛନ୍ତି ଜାହାନ ଅବଧା ଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
କଲେ କାହାନ୍ତି ନୁହଇଲା କୁଣ୍ଡାରିନ ଯେ
କୁଣ୍ଡା କୁଣ୍ଡାର କମାନ ଆମାଦୁଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷାକୁ
ହୋଇନ ପାରେ । କେତେଲେବ ଅଛନ୍ତି
ପୋଖ କୋଣାରକୁ ଅଥଣ ନାମସୁଜା ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ନାହିଁ । କେରେଲେବ ଜାନପରିବରେ
ଲେଖି ଥାଗନ୍ତି କାଗଜର ଦେଖିଲ ମାତ୍ରକେ
କାଳ ଥରଥର କୁଥିଲ । ଯେଉଁ ମାନେ ଲେଖା-
ପାଇବା କମାନାବୁ କରନ୍ତି ଦେମାନେ ଅନେକ

କହୁରେ ଅପଣା ବସନ୍ତରୀତି ଚଳାଇବା ଉପ-
ମୋଗୀ ଲେଖାପତି ବର୍ଷ କଲାର ବିଦୟାନ୍ତ ଓ
ଶେଷେ ଉପମୁକ୍ତ ହେବା ପୀର ଅନେକକାଳ
ଜୀବର । ଏପକାର ଅବସ୍ଥାରେ ପୂର୍ବବାଣୀଶ୍ଵରେ
ଶିଶ୍ରାବାର୍ଯ୍ୟର ଅଥବା ବି ହୋଇ ପାରେ ।
ମବୁର୍ମେଧ ଦେଇର ଅବସ୍ଥା ଜାଗନ୍ତୁ ଜାହି
ଧାରୀ ପୃଷ୍ଠର ବିଷୟ ଯେ କେବୁ କହିଦେଲେ
ତାହାର ଅନୁମାନ ଆବଶ୍ୟକ । ନାନେଶ୍ଵରର ଉତ୍ତରତ୍ତ୍ଵ
ଚେଷ୍ଟୀଜନଶେଷର ଅବଧାନିଷ୍ଠାର କୌଣସି
ଦେଖାଇ ସ୍ଥଳେ ଯେ ଅଜ୍ଞାନୀ ଯେ ଜାନ
ଗାଇଅଛନ୍ତି । ଯଣ୍ଡି ଯୁଧାବନ୍ଦିର ପଦିକା
ରେ ଏବିଷୟ ଥର ଉତ୍ତରପ୍ରେ ଲେଖାଥାତ୍ତ୍ଵରେ
ଆମେମାନେ ସେ ସବୁକୁ ସଂଖ୍ୟେନିଷ୍ଠାପନେ
ଅନୁମୋଦନ କରି । ବନ୍ଦୁ ଜହାନ୍ରେ କା ଫଳ କି
ଯାହାଙ୍କ ବୁଝିବାରେ ମଜ୍ଜାଳ ହେବ ସେ ଜ
ପୃଷ୍ଠ, ଜାହାନ୍ତି ।

ଉପରେ ମାଛା ଲେଣାଗଲା ଏଥିର ପାଠକ-
ମାଜେ ବୁଝିବେ ଯେ ନୂଜିନ ଶିକ୍ଷାପ୍ରତିଶାଳୀଙ୍କାର
ଅନ୍ଧର୍ଥକ ଅର୍ଥ ବିଦ୍ୟୁ ଭାବ ଅଗହିତ ପାଞ୍ଚ
ଅଧିବା ଫଳାଦ୍ୱାର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ କଥାରେ ବେବଳ
ସଥିଗ୍ରମ ଓ ତୃତୀ ମୁଦ୍ରି କବ୍ୟ । ଅମ୍ବେମାନେ
ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଯେ ଅବଧାନ ବିଶ୍ଵାସରକୁ ପରିମ-
ାତ୍ରୀତି କଲେ କହାଗଲ ବିଶ୍ଵାସାର୍ଥୀ ଭଲ ନାହିଁ
ଯାହା ଓ ସେଥିରେ ପୂର୍ବନ କେପଟନଙ୍କୁ
ବକ୍ରତ୍ତିରମାନେ ଯେ ଦାଣ୍ଡବାଜ ମାଇଅଛନ୍ତି
କହିରେ ଘଜିଲେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତାନରେ ପ୍ରଦେଶ
ହେବାର ସମ୍ମାନନା । ତୃତୀକୁ ଗୋଟାଏ ନୂଆ-
ବାଟୁ ବରି କୋଇକୁ କରନ୍ତିର କରନ୍ତିର ପ୍ରସ୍ତେ-
ଳନ କି ? ବାଟୁ ଚିନ୍ମୟ କେତେଦିନ ବିଦ୍ୟା ଓ
ଗେଷରେ ତିନା ହେଲାଟାଣ୍ଡ ତାପତିବ ଯେ
ସେ ବାଟୁ ପ୍ରକଟରେ ବାଟୁନୁବର ବେବଳ
ତାମାଳବା ।

ସାଧୁହିକ ସଂବାଦ ।

ଖାଲେନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବାଦବାହିକାର ଅବଗତିଛିଲୁ
ଯେ ଥାଜକୁ ଦିନ କି ହେଲା ବଗନାନ୍ତରୁଳ ମୋ-
ପାଞ୍ଚଙ୍କ ଥୋଇ ରହିଥାଏ । କାଳ ଦୂରସ୍ଵର-
ବାଗୁ ଅନ୍ଧବରତ ମନ ମନ ବୁଝି ହେଉଥାଏ ।
ଏହି ବୁଝି ହେବୁଣୁ ଆହ ସେଇରେ ପୁନଃଦର
ଶୋକ କଣ୍ଠି ଧାନଶିଖ ଦାନୀ ସକାଳବାର
ଅଜେକ ମୋହ ଅମରା ବରଷକୁଣ୍ଠ କେବଳ
କବିତା ସଂହିତରେ ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ଭବ ।

ଅମେସାନେ ଅଗ୍ରନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ପହଞ୍ଚିବ ଅକ-
ଲିତ ହେଲୁ ଯେ ଥର, ଏର, ମାନିଯାହେଦ
ବି ଯେ ଦଣ୍ଡା ଘରୁଳ କହିଗୁର ଶିକ୍ଷା ମହିଳା-
ମର ଛଳୁଅଛିବ ଦରେ ବଜନାର କାଂଗର-
ଗରେ ପାଇଁ ପାଇଁ ଥିଲା । ଏ କର୍ମଧ୍ୟ ଅଛି
କହୁ ତ ହିଁହିଦେବର ତ ହିନ୍ଦାଲାପୀ ଥିଲେ
ଏବଂ ତେବେ ପ୍ରତି ଏହାକର ଦିଗେବ ମନୋ-
ଘୋଗ ଥିଲା । ଏହାର ମୂଳରେ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତା
ଓ ଦେଖାଯିଲେବ ପମ୍ପରେ ପୃଷ୍ଠାର ଥିଲା ।

୨୦ ଲଞ୍ଜ ପର୍ଯ୍ୟବ୍ୟବ ବୋମ୍ବାଇର ଭାଗରେ
କେବୁଳ ଦୋଷ ଲେବାମାନେ ଏହି ଘରବାର
ପରାମର୍ଶ କାମକ କାମରେ ବୋଟିର ଅଧିକତି
କାମକ ପରାମର୍ଶ କାମକିରେ ।

ହମ୍ମିଷେଟି ଅୟ ଲେଖନ୍ତି ବି ଏଥିପ ଜନରହ
ହୋଇଅଛି ଯେ କିମ୍ବାର ମହାରାଜ ନୂତ୍ର୍ୟ
କରିବାକୁ ଦିଲା କରିଅଛନ୍ତି । ଠଂସତମାନଙ୍କ
ମରାନେ ନୃତ୍ୟ ଦିଲା । ଏଥର ଭାବେଶ ଦୋଷ
କୁଥାର ।

ବେଳୁକୁ ସମ୍ପଦପତ୍ର ଅବଗତ ହେଲା
ଯେ ମସି ମେଘର ଏକପ୍ରଦେଶରେ ଭୟ-
ନକ୍ଷତ୍ର ତି ସଜ୍ଜାରେ ଘୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ପଥ୍ୟ ନାହିଁ ହେଲା । ବସନ୍ତରେ ବରାମାନେ
ଗର୍ବାତ ହୋଇ ଧାୟା ପାହେକାଳୁ ମାରବାକୁ
ଦ୍ୱିଦଶ ହେଲେ କାଳର ଦେଖାଇଲୁ ବନ୍ଧନରେ
ଯେ ଏ ହରିର ଦାୟା ଥିଲେ । ଧାୟା ବିର୍ତ୍ତରେ
ମୁଢିବାରୁ କମାନାହେ ଡାଙ୍କ ପୁରରେ - ପ୍ରଚରିତ
କାଳର ସମ୍ପଦପତ୍ର ନକ୍ଷତ୍ରକେ ଦେଖାଇ-
ମୁଖେ ଦେଖାଇବା ଏଣୁ ମୋର ବିନ୍ଦମଧ୍ୟର
ହେଲେ । ଦେଖାଇଲୁ ଦେଖାଇଲୁ ଦେଖାଇଲୁ
ଆବେଦନ କମ କ ଦେଖାଇଲୁ ଆଜା ତ
କିମ୍ବାର ପଛ ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ । ସେମା-
ନକ୍ଷତ୍ର ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଯେ ପୁଣ୍ୟକୁ
(ଧାୟା) ସରମେଲୁକୁ କୁତୁଷ୍ୟ ମୋ ନାହିଁ
ତ ବେଦଜା ମହାରେ ମହା ଅଚ୍ଛା ତ ହାହାର
ପ୍ରାଚୀକା ପରମେଶ୍ୱର ଶୁଣି । ମତ ତୁ ବା-
ହାରେ ଦେଖାଇବା ଏକାନ୍ତ ଯାହା ହେଲେ
ତେବେ ହେଲାନେ କହିଲେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧକୁ
ଅଧିକ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କାହାର ହେଲାନ୍ତିର ପାର୍ଦମା କମାନ୍ତର

ଏ ଯୋଗୁ ଜାହାପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର କୋଣ
ହେଲା । ଯୁବେହର ଅଧିକାର ଏକାତ୍ମମ ଶମଜା
ଥିଲାର ଲେବନାଜାର ଦିଗ୍ନାମ ବିଶ୍ୱାସାର୍ଥ ହେଲା
ଦିଗ୍ନାମ ଜାହାର କଳେ କ୍ଷତିର ଫାରୁର ହେଲା ।
ଅଭିନବ ଏହି ବିବେକଯାରେ ଚଣାନାଳଙ୍କ
କେବଳ ଶାମାଳଙ୍କ ଦିନ ଦେଲେ । ଧର୍ମି
ସଭ୍ୟତମ ଦେବମଞ୍ଚରେ କଣଣୀୟ ଦ୍ଵିତୀୟ-
ତାରେ ମୟ ବସଇ ଆଜ୍ଞା ଲୋକୁଷ୍ୱାର କରିଛି-
ଲେବେ ଅଛିଛୁ । ଏ ଦେଶର ନାୟକ କୃତ୍ତି-
ବନ୍ଦର ଦିନ ଘୋଷନ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପରି
ଏଠାମେହିକେ ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟବହାର ନ କରିବା ।

ପ୍ରେସିଟେସନ୍

ଗ୍ରାମୀଜ ଉତ୍କଳପିତା ସଖାଦଙ୍କ ମହୋଦୟ
ସମ୍ପାଦକ ନିକେତନୀୟ ।

ବିଦୁତିକ ସ୍ମୃଦିନାହାନ୍ତି ଅପରାଜ କଣ-
ପୂର୍ଣ୍ଣିକ ଘଟେବାରେ ଯାନ ଧାନ ବରାବା
ହେଲେ—

ପାରିବୁଦ୍ଧ ଗୀ ବଜାର ପ୍ରସାରକୁ ଗମ୍ଭୀର
କଲାରେ ମନ୍ତ୍ରଗୀ ଗୀ କ୍ଷମାର ଦୂମାରକ ବିବାହ
ଚିରବୁଦ୍ଧ ଓ ପାରିବୁଦ୍ଧ ଗୀର୍ବଜା କଳେ ଦରି
କାରେ ମାତ୍ରନର ବିଷକ ବିନ୍ଦୁଗୁର ଧା-
ହେବକର ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରସାର କଲାକୁ ଧା-
ବେବକ ପରମାନା ପ୍ରକାରେ ହାଲବେତୁରେ
ଅଶ୍ୟତ୍ରେ ସେ ଲମ୍ବକର ଅଣିଲେ ପ୍ରତ୍ୟକରରେ
ବୁଦ୍ଧବେଳେ ଜାତ ହେବ ଦୋର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ-
ପୁର ବାଟେ ବର୍ଷାସୁରମାର୍କରେ ଯାଏ ତୋଳି
ପ୍ରସାର ପ୍ରକାମ କଲାକୁ ସାହେବେ ତୋଳିଥା
ଅଶ୍ୟରେ ପରମାନା କଲେ ଓ ପରମାନା
ସେ ଗଢା ଧାର ପ୍ରସାର ହୁଏ ବର୍ଷକଟର
ପାହେବକ ଅଗୀକାରପ୍ରକାରେ ନାହିଁରେ ଯା-
ବନ୍ତ ପୁରୁଷ ଦେଖାଇ ପ୍ରସାର ପରମାନା କଲାକ-
ରୁ ଧାରେବେ ଲେଖିଲେ କୋଣ ମନୀନେ
ସେ ସତାଙ୍ଗ ସେ ଲେଖିଲା ଅଛର ନ ଜାଣନ୍ତି
ଓ ପରମାନା ଅଣିଯା ଜପିଥିବା ମଧ୍ୟ ଦେ
ପରମାନାର ଅର୍ଥ ନ ହେବ ଓ ପାରିବୁଦ୍ଧ
ଗୀର୍ବଜା ଅବିବା ଦେଲେ ଦରିବି ପ୍ରେତେବୁ
ବୁଦ୍ଧିର ଧର କେ ଧରା ପୁରୁଷୋତ୍ତମପୁର
ଗ୍ରହ ନ ବଜାରକାରୀ ଧରିପେତୁରେ ଅବିଲେ
ଅନ୍ତ ଉତ୍ସମ ନ ମାତ୍ରର ଦୋର ପ୍ରକାମନ୍ତି ସମ-
ସାରେ ଆରବାହ ମାତ୍ରକାର ମନେ ଦେଖିଲେ

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଗଣ୍ଡାମ ହଳକଟର ସାହେବେ ହେଲା
ତଜମାହା ଦିଲେ ସେବୁର କାରି କୁଣ୍ଡ ଫଳଗ
ହିମ୍ବୁ ବଜାଗାରୁ ପ୍ରସ୍ତର କଟାକ କରିଗନ୍ତର
ପାହେବେ ମାହୁବେର ବଜାଲା ଗବଟୀର ସା-
ହେବନ୍ତ ନିକେତନ ଦିଲେ କୋର ଶୁଣୁଥିଲ
ଶର୍ମୀଗୀ ଦେଖା ପାରିବୁଦ ଶ୍ରୀ ସହାନ୍ ଅଜ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଦ୍ଧଶତା ମୂର କରିଲା ବନ୍ଦୁଧରେ
ମାହୁବର ଗବଟିନେଥିଲେ କରିବି ହୁବୁନ
ନ ଶୁଣିବାନ୍ ଥିଲେ ବଜେ ବ୍ୟଥିତ ହେଉ
ସହାରଣକୁ ଦେଖା ଏବୁରଙ୍କ ପାର୍ଦ୍ଦା ବର୍ତ୍ତ ଯେ
ମାହୁବର ହାତକଟୀର ମାହେବେ ଶାଶ୍ଵତ କା-
ର୍ବ କରିଗନ୍ତର ସାହେବଙ୍କର ହରଗ୍ରାସ ପରାରେ
ପାରିଗୁଣ ବିଷୟରେ ନିଧ୍ୟ ଦେବେ ବନ୍ଦକଟି
ମାନେ କାନ୍ଦାମ୍ବାଥ୍ସାରେ ଦୟାକ ଏକନ ଦୟାପୃତେ
କିମ୍ବର ଦେବେ ଅନ୍ତର୍ବୁ ନ ହୋଇ ପୁରୁ-
ଷୋତ୍ରପୁର ଦର୍ଶକ ଲଜ୍ଜାଦ କଲାନାହେ
ପଢ଼େ ଧାରିଛନ୍ତି ହୋଇ ଥେଲି କାନ୍ଦାମ୍ବାଥ୍ସା-
ରିମାନେ କିମ୍ବରେ ଅବୀ ଅମ୍ବାଦମ୍ବାନଙ୍କର
କି କାହା ମହା ।

ଅସମ ଏକାଳୁ ତଳୟକୁ ଦେବ
ତଥା ପିଲାହାନ୍ତି

ବିଜ୍ଞାପନ

ପୁଣ୍ୟକାଳେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ହୁମାର ହେଉଛି
ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ଅଛି ମାତ୍ରକ ବେଳେ ଠ ୫୦ ଟଙ୍କା
ବର୍ମାକୁଟ୍ଟିମାନେ ଉଲିକ ଉପରିଭାବ ଭାଗ
ରାଜ ପୂର୍ବ ଅଧୀକ୍ଷା ପାର୍ଟିକଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଆଦେଶପଦ କରୁ କେବେ ଜ୍ଞାନ୍ୟକ କେତ୍ତୁବେ
ମାହେନଙ୍କ ବିମୋଚକ ପ୍ରେସରିକରବେ
ତାହାର ମହେ ଜନମର ପଦିନ୍ଦିମନ୍ଦି ।

J. GEDDES
Registrar of Patents

ନିଶ୍ଚାଦକ କାହିଁଥାଏ ଫରତର କୁମାରମୂର୍ତ୍ତି
ପାତ୍ର (ପ୍ରଥମ ଜୀବିଂଗ) ଉଛିଲ ପଦାରେ
ଅନୁଭବର ଓ ମୁଦ୍ରାର ଶୋଇ ବନ୍ଦରୀର୍ଥ ପ୍ରମୁଖ
ଅଛି । ହୃଦୟ ଏବଂ କରବ ମିଶ୍ର-ବନ୍ଦରୀର ସମ୍ବନ୍ଧ
ନିରାକରଣ କରି କରିଲ ଆଜି ଯାରୁକୁ

ଏହା ଅନୁଲମ୍ବିତକା ସହର ପାଇଁ ଦର୍ଶା
କରାଯାଉଛି ଉଚ୍ଚବିତ୍ତିକାରୀଙ୍କ ଯେତାରପୂର୍ବ
ମୂଳ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ରି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶତ

ଶତାବ୍ଦୀ ଉପରି ସନ୍ଧାନମିଳିଥାମୁ। ପୌଷ ତ ୨ ନ ମଜ୍ଜାଂ ସାଲ ଶକବାର

ଶତାବ୍ଦୀ

ଆମ୍ବିମାନେ କୁମହମରାଃ ଗରେପ୍ରାହରେ
ଅର୍ଦ୍ଧମନ୍ୟମଦମାର ମେଷମହୁତି ଲେଖିଥାଇ-
ଛାଇଁ । କୁମହମରାରେ ଅର୍ଦ୍ଧମନ୍ୟକୁ ବ୍ୟାଙ୍ଗ
ରେ ଗୋଟିଏବରୁ କର୍ଷ ବଠିଲପରାମ ମହତ
ହାତିବାସ ଦରିବାର ଯଞ୍ଚ ଗୋଟିଏହି ଶ୍ରୀମତୀ
କବିବାହେତ ଥାଇଲାପରି ଅପରିଜ୍ଞାନ କରିମ-
ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବି କରିଅବରୁ କର୍ଷିତ ଦୋଷ
କୁମହମେ ଖାଇବାରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ହେଲେ
ଯେତେ କର୍ଷ କରିବାରେ କର୍ଷ ମନ୍ୟ ଆର୍ଦ୍ଧ-
ହେବ । ଏହି ଅର୍ଦ୍ଧମନ୍ୟରେ ସମ୍ବାଦ ଦେବାର
ପରାମାଧାର ଅନନ୍ତ ଯେବେ ଅର୍ଦ୍ଧ-
କର୍ଷିତ କେବେ ମଦମା ଜହିଯାହାନା
କେବେ ଏ ଏହି ଅର୍ଦ୍ଧ କର୍ଷିଥାଇବା
ଅର୍ଦ୍ଧରେ ନ ଥିବ ।

ଆମ୍ବିମାନେ ଗରେପ୍ରାହରେ ଲେଖିଥିଲୁ
ଯେ କେତେବେବେବେବେବେ ଏହି କାରେ ପର-
ମାଦିଲେଖାଏ କର ଆମ୍ବିମନ୍ୟକୁ କର କର-
ଅର୍ଦ୍ଧି । କେହି ଏମନ୍ ଅନମାନ କରିବୁ
ଯେ କର୍ଷ ଏବସର୍ପା କେବଳ ପ୍ରକାଳୁ ଦେଇ
ପରିବ ମାର ବାହୁଦରେ କାହା ନୁହିଲ କରିବୁ
ମୋଟରେ ଏବସର୍ପା କେବେ ଶୁଦ୍ଧ
କର୍ଷ ଅଥେ କର୍ଷିତ ଓ ଅଥେ ପ୍ରକାଳୁ
ଦେଇପରି ଅର୍ଦ୍ଧର ପେଟୁପ୍ରକା ଯେତେକାଂ
ହୁନ୍ଦିବା କରେ ଏବସର୍ପା ଅର୍ଦ୍ଧର କରିବୁ
ପେଟୁପରେ କରେବାରୁ କର୍ଷିତ ବିଷାକ୍ତିକାରେ

ଦେଇପ୍ରକାଳୁ ଦେଇ ଦେଇ ପରିବ ଏଥର
ଦୁର୍ବାଧି ବିଶ୍ଵାପନ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବାଧିବ କାହିଁ
କରିବାରୀରେ କାଗଜ ଦେଇ ଦେଇ କାହିଁ
ଦେଇ ଏ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ କାଗଜ ଦେଇପରି
ମାର ପରିମାନେ ଶୁଦ୍ଧିତୁ ଯେ କେତେବେ
କରିବାରେ କରିବାର ଅପରା ଦାଖି କାଗଜରେ
ଏକ ପରାମାନ କରିବାର ଅପରାକର ଲେଖି
ଦେଇଅକରି । ଏମୟ କରିବାରେ ସବୁପରିମାନ ବି
କରିବେ କହି କରା ନାହିଁ । କେଥ କୁଥିଲ
ଦେଇଅବାଳରେ ଏହା ପ୍ରକାମାନ ଦେଇ କରି
ଦାର ନିଧି କାରି ଦେଇଅବାଳ ବିଷ କେବେ
କରିବ ।

କାଲେଶୁରର ବିଲେଶୁର ବିମ୍ବଦାତେବ
ବିକରିମଦ୍ୟରେ କହିବ ଦେଇଯାନ୍ତି । କାର୍ତ୍ତି-
ମେଣ୍ଡ ଯାହା କର ବଧାନ କର ଅର୍ଦ୍ଧ କାହା
କରିବା ମନ୍ତ୍ରରେ ସକାଳେ ବାଲେଶୁରରେକ ସା
ହେବାର ଦେଇଯାଏ । କେତେବେବେ କରିବା
କିଧ୍ୟେବ ଓ କାହାକ ଅଥବେମନ୍ ଅଗ୍ରେ
ବାଲେଶୁରରେ ଦେଇ କିଶା ସମ୍ବାଦ ନୁହିଲ
ପରାମାନ ଅଗ୍ରେ ସେହିତାରେ ପରିବ କୋଇ
ଅର୍ଦ୍ଧ । କରିବରେ କିଛି ଅବ୍ୟ କୋଇ କାହିଁ
କିନ୍ତୁ କାର୍ତ୍ତିମନ୍ଦରେ ଶ୍ରୀମତୀ ବିଷାକ୍ତ ଯଥା ବିଷ
ଦେଇପରି କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ

ଅର୍ଦ୍ଧ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫*

ବର୍ଷାନେମୂଲ୍ୟ ଦେଇବ କରିବ ୫୭

ମଧ୍ୟପଲ ପାଇଁ ଦାରମାନ୍ତର୍ମୁଖ୍ୟ

ପରବର୍ତ୍ତ ଦିନ କିମ୍ବାଚର ଗୋଟିଏ ବଥା ସୁଧା
ଶୁଦ୍ଧ ନାହିଁ । ଏପରି ଅବହାରେ କିମ୍ବାଚର
ପୋଖ ବେଳିବାରେ ହିଲ୍ଲ ଯୋଗ୍ଯ ଘୋର ନ
ଥାରେ ବେଳେ ପିଲାମାଳଙ୍କ ରକ୍ଷକ ଜହାନ
ପିଲାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ପାଠୀରାଗାର ଅଧିକ
ଅଭିଭାଷା ହେବାରୁ । ଯାହା ହେବ ବିମ୍ବର ପା-
ହେବଙ୍କ ତରୁର କାର୍ଯ୍ୟର ଅଛି ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟି-
ନ୍ତି ଏହି ଯେ ନୂତନ ପ୍ରଗାମୀରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ
ବିଦ୍ୟା ବୌଧିକ ବିଜ୍ଞାନରେ ନିଯୁକ୍ତ ନ ହେବାର
ବାଲେଷ୍ଟର ଶୈଶାର୍ଥୀରେ ସବୁଙ୍କ ଫାନ୍ଦ
ବଜର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ଗତେହରେ ପ୍ରକଟିତ ହେଲା ।
ଅମ୍ବେଲାନେ କଲ୍ପାତା ବରେଟିଜ ସରଦଳ କାନ୍ଦ
ବିଶ୍ଵିତ କର ଏଠାରେ କେଇନାହିଁ ଯଥା—

ବାଲେଦୁର କଳେହିର ଅପ୍ରକଟି କଳେ
ଦୃଶ୍ୟ, ସିବିଲାର୍ଜନ, ଧଳନ ପୁଗରଣ୍ଟେଣେ
ଓ ବିଦ୍ୟାକଳେର ଚେଷ୍ଟା ଛନ୍ଦିତକର. ଉ-
ତ୍ରୁଟିଫ୍ରମ ଅବ୍ୟକ୍ତ କଲେଦୂର, ପାଣ୍ଡି ସିଥି
ମେ ଖୁବନ୍ତି ଓ ବାବୁ ବୁନ୍ଦାନନ୍ଦନ୍ତୁ ମଣି,
ପ୍ରସତିବୁମାର ଦ୍ୟାଙ୍ଗଳ, ମବିକମୋହନ ପାଇ,
ଧ୍ୟାମାନର ଦେ, କୌଲୁଣ୍ଠାନାଥ ଦେ, ପକ୍ଷାତ
ମୋହନ କେଳାପତ୍ର, ପାରିବାକାଯ ଦେହ. ଅଟ-
କବିତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣଧ୍ୟ, ଯତୁନାଥ ପାଇ, ଦୁର୍ବୀଳ ଗୋ-
ଲମ ମନ୍ଦିର ଆ, କୌଲୁଣ୍ଠା ମୁନବିନାନିଦିନ ବୃଦ୍ଧ
ବାବୁ କୌଲୁଣ୍ଠା ଦୂର ମହାଶୟ, ମୁନ୍ଦରୀ ଅବ-
ଦୁର୍ବିନ୍ଦମ ଓ ବାବୁ ଦିନାରତିର ବୋର ।

ପ୍ରକାଶକ ତିଥା

ବର୍ତ୍ତବର୍ଷସୁ ମୁଦ୍ରମନମାଳେ କେବେ
ଶିଖାରାଧିକାରୀ ହନ୍ତମାର୍କ ସମକ୍ଷ ହେବେ
ଏହି ବିଧା ଅଛିବାଲି ଜକ୍ଟମେଣ୍ଡ୍‌ଲ୍ ମଜ୍ଜରେ
ବଢ଼ି ଲାଗିଥିଲି : କି ବାବତିର୍କ ଏତେହଙ୍କେ ମୁଦ୍ରମାଳକୁ ଉପରେ ଗଢ଼ିମେଣ୍ଡ୍‌ଲ୍ ସ୍ଥାପିତ
ଥିଲ ଲେବେ ଚାହାହେବ ବନ୍ଦରା ଦିଅଛିବୁ
ମାତ୍ର ଅର୍ଦ୍ଦମାଳେ ଯେବୁକୁ ବଜାଦେଲାରେ
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ବିବଳେ ହି ଅନୁମାନ ଦୟାଫୁଲୁ ହେ
ସେହବୁ ମୁକ ଭାବର ହୁଏ । ଫଳତଃ ଗବନ୍ତମେଣ୍ଡ୍ ଲୋକମନ୍ଦା ଓ ଅନ୍ତର୍ବାହି ଭାଲା
ପ୍ରତ୍ୟକବାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ମୁଦ୍ରମାଳକୁ
ସଂରକ୍ଷା ଅନ୍ତରେ ଆଶାର ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନ-
କି ରତ୍ନା ଦେଇଯାଇଲାହି ଓ ଗଢ଼ିମେଣ୍ଡ୍
ହୁଏତ ବଦ୍ୟାବନ୍ଦମାଳକୁରେ ମୁଦ୍ରମାଳକୁ
ସଂରକ୍ଷା ଦିଲାକୁ ଡିଲା ବୋଲିବାକୁ ହେବୁ
ମୁଦ୍ରମାଳକୁରେ ବନ୍ଦ ହରିହରାମୋହନ ରାଜ

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ

ପାଠ୍ୟାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ ଯେ ଗର୍ବବର୍ଷ ଶ୍ଵାସ
ଛାଇମୁଁ ଥାହେବ ବରଦେଶରେ ଅବର୍ଗ ଷେଳ
ଶାପଳ ଦରବା କଣ୍ଠରେ ବବର୍ତ୍ତିମେଘରେ
ଏଇ ପ୍ରକାର କରିଥିଲେ । ବଜଳା ଗବ୍ରୁମେଘ
ସାମୟ କମିଲୁଣ୍ଡ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାର
ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦରିଥିଲେ । ଧେମାନଙ୍କ ମତ
ପ୍ରାପ୍ତ ଶୋଇ ବୈଶ୍ଵମେଘ ଉତ୍ସିଥାକୁ ଯେଉଁ
ପ୍ରଗୋଚ୍ଛ ପଠାଇ ଥିଲେ ଗତ ମାତ୍ରର ଷେଷ
ବର୍ଜେନ୍ରେ ପ୍ରବାଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବେ
ମାନେ ତରୁ ପ୍ରଗୋଚ୍ଛ ଉତ୍ସିଥାକୁ ଥରାନ୍ତିକ
କାରହାଜ ଥାଇବର ଅଛିଶୟ ଥାନନ୍ତିକ ହୋଇ
ଅଛି । ଶ୍ଵାସକୁ ଲେଖ୍ନିବାରୁ ବବର୍ତ୍ତିରସାହେବ
ଏହରେ ଯେତେ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରଦର୍ଶନ କର
ଅଛନ୍ତି ଯେବେ ସକଳ ବିଷୟରେ ଏହିପରି
ବରେତମା ହୃଦୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲେ ତେବେ
ଜାହାଙ୍କ ବର୍ଷରେ ଯେତେ କଥା ଶୁଣାଯାଇ
ଅଛି ଜାହା ବିଜ୍ଞାନୀଯାମାନ୍ଦୁ ମାହ୍ । ମାହ୍ୟଦର
କାମିଲିଶାହେବ ଯଥାର୍ଥ କର ଅଛନ୍ତି ଯେ
୧୯୦୦ ଶ ତାରିଖେ ଅଦର୍ଶଷେଷ କରିବା
ହେବିଲ ଅନର୍ଥର୍କ ବିମ୍ବ କରିବା ଅଠାଇହାର୍
ରେ ବିଦ୍ରୋହକ ହେବନାହିଁ । ଏଠାମେବକରୁ
ଶୁଣ ଏହି ଯେ ଏହି ପରମାଣମେ କେତେକୁ
ସୁନ୍ଦରାକୁ ଓ ଅସୁକ ପରମାଣର ଷେଷ କୌଣସି
ଦେଇବେ ସଫଳ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଭରତନ
ର୍ଷରେ ଅବା କି ହେବ । ଅଜାହା ଗବ୍ରୁମେଘ
ବିଥନ କର ଅଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସିଠାରେ
ଶେଷିବ ଅଦର୍ଶମେତର ପରମାଣ ମାୟାଣର
ଅସୁକ ହେବନାହିଁ ଓ ମଧ୍ୟବିଶାଶରେ ଗୋଟିଏ
ଲୋକର ଷେଷ ମା * ର କି ମା ୧୦ ଏକି
ଅସୁକ ହେବ ନାହିଁ ଏ ବିଷୟରେ ବିଜକର
ଦିନିଶ୍ଚର ଯାହା ପ୍ରୟାବ କର ଅଛନ୍ତି କବର୍ତ୍ତି
ମେଘ ଡାକ୍ତାରୁ ଏହି ପରମ କର ଅଛନ୍ତି ।
ଅମ୍ବେମାନେ ରେବନ୍ଧୁପାହାହେବ ଦିନିଶ୍ଚରକ
ପ୍ରକାର ଜଳେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ ତହୁଙ୍କ ଥାଇବ
ମାହେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ କମିଶର
ଭାବମ ସୁନ୍ଦର ପରମ ହୃଦୟ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରସାଦ
ମାନ କର ଅଛନ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟବଳ ଜାହା ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ପଥେ କବାହ କୋର୍ପାରେ ଏମନ୍ତ ନୂହେ
ତଥାକୁ ଗବ୍ରୁମେଘଙ୍କର ଭବେଶ୍ୟ ଯଥାଶାଖ
ସଫଳ ହୋଇ ପାରେ ତହୁଙ୍କ ଅସୁକ ଅବ
କୌଣସିକ୍ଷେଷ ହେବାର ନୁହେ କବର୍ତ୍ତିମେଘ

କଙ୍ଗାଳ ଏ ସବୁ କଥା ବିଟକେଚନା କର ପାଞ୍ଜୋଡ଼ି
ପ୍ରତ୍ୱାବ କର ଅଛନ୍ତି । ଯଥା—

ଏ—ରେବନସା ସାହେବଙ୍କ ମଗାନୁସାସ୍ତ୍ର ଘେ-
ପି ମେଇ ପ୍ରାପନକରିବା ।

—ମେଦିନୀପୁରୁ ଜିଲ୍ଲାରେ କାଳଟାଇରେ
ଗୋଟିଏ ମା ୧୦୦ ଟଙ୍କା ବୁଦ୍ଧିମେତ ଓ
ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ବେଳେମୁକ୍ତାଏ ଶେଷ ଉଚ୍ଚେ
ଷେଷ ।

କ—ହାତାବାଦ କଲରେ ସେନନାଳଧାରରେ
ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟମ୍ଭିତ ପରମାଣୁ ଯେତ ।

୪—ଟାପିବରରେ ଗୋଟିଏ ହେଉ ଅବଶ୍ୟକ ନେଇ !

—ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଓ କୋରକାମାଳରେ
ଗେଟିଏ ଅବର୍ଦ୍ଧ ମୋତା ।

ଏ ସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରାଣକର ପଞ୍ଜିର୍ ପଣ୍ଡା
ରେ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଏଥରେ କିମ୍ବଳିରେ
ଆନ୍ମାନିବ ବ୍ୟୟ ଟେଙ୍କେୠ୦୯ ଟଙ୍କା, ମେଦିନୀ-
ପୁର ଓ ସାହାରାବରେ ଟେଙ୍କେୠ୦୮ ଟଙ୍କା ୫
ତାପିଗରରେ ଟେଙ୍କେ୧୦୦ ଟଙ୍କା ମୋଟ ଟେଙ୍କେ୧୫୦
ବ୍ୟୟ ହେବ । ଲେପନଶ୍ଵର ଗର୍ଭର ଦୋଳନ୍ତ
ଯେ ଏ ବ୍ୟୟ ସମ୍ଭାସ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟକୁ ମହିଳାକୁ
ହେବ ଓ ଯେବେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଉଣିଥା ପଞ୍ଜିର୍-
ହଜାରାବାଦକା ବନ୍ଦର୍ମ ତେବେ ଦାର୍ଶକା ଦରା-
ଳଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଦେବେ । ଏକର୍ଷମେଣ୍ଟ ଉଣିଥା
ଏ ପ୍ରସାଦରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଅତିରିକ୍ତ
ଦ୍ୱାରା ଯେ ଅବଳମ୍ବନେ ଏକା ହାର୍ଦ୍ଦୀରମ୍ଭ
ହେବ ଓ ଏହି ପ୍ରାଚୀବିଳାରର ପୁରକଣ ସୁରକ୍ଷିତ
କୃଷକ ଅଣିହାର ଉପାୟ ହୋଇଥାଛି । ଏମାନେ
କୁଣି ଓ ଲବନ୍ୟଜୀବ ଗାସରେ ଅସୁଦେଶ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କ ଧିକ୍ଷା ଦେବେ । ନମେ ଏ ଦେଶରେ
ଧିକ୍ଷିତାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ସମ୍ମତ ଗର୍ଭ-
ମେଣ୍ଟକୁ ଓ ଡାର୍ଶକରେ ଧିକ୍ଷିତିବାର ଧିକ୍ଷା
ପାରେ ।

ଭ୍ରମରେ ଯାହା ଲେଖାଗଲା ଏଥା ବାଧାରଣ
କଥିଦୟା ଅତ୍ୱିର । ଏଥର ତେବେ ପାଁଇ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ
ଭ୍ରମକଥା ପାହେବ କମିଂବ ଯାହା ପ୍ରକାଶ
କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଗର୍ବମେଳାରେ ଜାଣା ମନୋ-
ନିତ ହୋଇଥାଏ । ଭାବୁଁ ବିଭିନ୍ନ ଲେଖନ-
ଆର୍ଥି ।

ରେବନସାହାଦେବ କୁମାର କଳେତ୍ରରମାନଙ୍କୁ
କେମାଳ ରେବନ୍ୟୁପର୍ଯ୍ୟେଣ୍ଟ୍ ମତ
ପରିଷର ପୂର୍ବତି ଦୂର କରିଥିଲୁ ଯେ ବୃଦ୍ଧ
ପାର୍ଶ୍ଵରେନର ଦ୍ୱାରା ଏ ହେବାରେ କିମିବ

ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଏ ପ୍ରକାଶ ଲମ୍ବ ମିଳିବାର
କଟିନ ଓ ମିଳିଲେ ସୁଣ ଘେମନ୍ତ ପିଣ୍ଡିତ
କୃଷକ ଏ ଦେଶରେ ନାହିଁ ଯେ ଜହାର କଢା-
ଦଖଳିବା ଚାହିଁ । ପୁନଃସ୍ତ ଉତ୍ତମାମାନେ କିତାନ୍ତ
ପୂର୍ବପୁରୀରେ ଅନୁଗ୍ରାମୀ ଓ ସୁହପ୍ରାୟ ।
ଏମାଙ୍କ ଗ୍ରାମର ଗୋ ୧୦୧୦ ଗ ଅନ୍ତରରେ
ଯେଉଁ ଅବର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ ତାହା ଅମେରିକା-
ରେ ହେବ ତୁଳ୍ଯ ହେବ କାରଣ ଏମାମେ
ଜେତେବୁଦ୍ଧ ଯାଏ ଯେତେ ଦେଖିବେ ନାହିଁ କି
ଜହାର କିମାନ୍ତ ସୁଣ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ଅଛ-
ଏବ ଏହାଙ୍କ କିମାନ୍ତରେ ଅବର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବାର
କିମାନ୍ତ ଓ ତାହା ଏମନ୍ତ ହେବ ବି ସହିରେ
ଜେତେମ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଥାରେ ।

ଏହି ଦୟା ବିବେଚନାରେ ଉମିଶ୍ରର ସାହେବ
ପ୍ରଧାକ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ସେ ପଢ଼େବିଳ ଜାଳ ଓ
ବହୁଗାଙ୍ଗାଳ ଯାଇରେ ଜିମେ ଉଷ୍ଣତର ଗୁରୁ
କରିବା କଳ ଅଠ ହ ଦିନମାତ୍ର ଲୋଞ୍ଚିବ
ପରମାପର ଗୋଟିଏ । କେତେ ବିଶ୍ୱମୃ କରିବାକୁ
ହେବ । ସେହି କ୍ଷେତର ପ୍ରକାଶ୍କୁ ଜନ୍ମରେ
ଦର୍ଶି କରିବା ପାଇଁ ଶିଥୁର ବିଶ୍ୱବିଦ ଓ ସେଇଁ
ନିଧିଜରେ ମୁଣ୍ଡ କରିବାର ଉଚ୍ଚତ ଜାହା ତାହାକୁ
ରଖାଇ ଦିଅଥିବ । ଜାହାକୁ ମେ ପନ୍ଥ ପଦ୍ମ-
ନାରୀ କଥାବି ଉଦ୍‌ବନ୍ଧାରେ କର୍ମ କରିବାକୁ
ସେ ସମ୍ମତ ହେଲାଟାମ୍ କେତେ ସୁନ୍ଦର ବୁଦ୍ଧି-
ମାନ୍ଦ ଓ ଅଗ୍ରହମାଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାହା ନିଜରେ
କର୍ମ କରିବେ । ଏପରି ଜମି ଓ ପ୍ରକା ପ୍ରାଣ
ହେଲାଟାମ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାହାର ଜମିର ଜୀ-
ବଶ, ଜଳକର, ବିଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସାହ ସମସ୍ତ ଜଗତ୍
ଦେବେ ଓ ସମୟରେ ଉଷ୍ଣସ୍ତର ପରମର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ
ଦେବେ ଓ ଜମିର ଉଷ୍ଣମୂଳ ଯାହା କିନ୍ତୁ ହେବ
ସମୁଦ୍ରାୟ ପ୍ରକା ହେବ । ଏ ପ୍ରକାରେ ସେ
ତୁମଙ୍କ ନାଳକଳର ଯଥାର୍ଥ ଲାଭ, ସାବଧାନ
ଫୁଲଙ୍କ ଗ୍ରହ୍ୟ ଉତ୍ସାହନକୁ କିମ୍ ଏବ ଉତ୍ତମ
ବିଷକ୍ତ ଓ ଉଚ୍ଚତ ପରମାପ କରି ଫଳମାନ
ବୁଝି ଆପରିବେ ।

ଏହିପରି ମା ୧୦ ଟିଆ ଗେଟ୍‌ର କ୍ଷେତ୍ରର
ଶର୍ତ୍ତା ବର୍ଷକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନମ୍ବିପେ ପାଇବ ଯଥା—

ଅଜ୍ଞାନ ୧୫ ଲକ୍ଷ

କଳକର୍ତ୍ତା ପତ୍ର ଲେଖକ

ବିଷ୍ଣୁ ରତ୍ନାବି ୧୦ ଲି

Digitized by srujanika@gmail.com

ପାଇଁ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଏହିତେ ଜେ ୧୦ ଟଙ୍କା ଶେଷରେ ବାବୁଙ୍କ

କେ ପାଞ୍ଚମା ଜଣିବ ଓ ମାସିଙ୍କ ଟ ହୁଅଲାରେ
କିମେ ସମ୍ମରଣେତ୍ରେଷ୍ଟ ନିୟମିତ୍ତ ହେଲେ କାହିଁବ
ଶବସ୍ତ୍ରବାର ଦିନ୍ଦୀ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କାର ଅସୁକ
ହେବ କାହିଁ । ଯେବେ କାଳ ଉଚ୍ଚବାର ପୁଣ୍ୟ-
ଦିନେତ୍ରେଷ୍ଟ ଟ ଭାବାଙ୍ଗ ଅଖିଛ କର୍ମଚାରୀ
ଜାତ୍ୟାନନ୍ଦବାର ବର ବନ୍ଦଯାଏ ତେବେ
ଆହୁର ତିଳା ବଂଧୁରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜଣିବ ତେ
ତ କଲାଦର ଠକା ସରଦାରଙ୍କୁ ମାତ୍ରମ ଦେବାକୁ
ହେବ କାହିଁ । ବେଳେ କିମା ମୁହଁରେ ଛଳ
ଦେଲେ ହେଲା ।

କୌଣସି ପ୍ରଚାରୁ ଘେରେ ସାହାଯ୍ୟ ତୁଳା-
ର୍ଦ୍ଧ ଅସୁର କାଳ ଦିଥିବିବ ଲାଗୁ ଓ ଏହି
ଫୁଲର୍ଦ୍ଦରେ ସେ ଲାଗ ଦେଖିଲେ ଆପଣାପୁଣେ
ନୀତିକାଳୀ ଅବଲମ୍ବନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଳା-
କାର ସମ୍ବନ୍ଧ ବୋଧ କେଉଁଥାକୁ ଓ ଏହି ଅର୍ଦ୍ଧ
କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଛଳ ହେଉଥି ଆଶ୍ରମବର୍ତ୍ତୀ ପକାନାନେ
କହିଁର ଅନ୍ତରର କରିବେ । ସୁରକ୍ଷା ମୁଣ୍ଡି-
ର୍ମର ସ୍ଵର୍ଗକାଳ ବିସାରିତ ହେବ ।

କବିତା ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଚୀନତାକ ଅନୁମତିପେ ଆନୁମାନିତର
କର ଜଥନ୍ୟାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରୁ ଥାଏ ଦେଇଥିଲୁଛି । ଏହିପରି ଖ ୧୦ ଟଙ୍କା ମେଳେ
ଡିଗାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବ ଓ ଶାନ୍ତିନର୍ତ୍ତମାନରେ
କହିଲୁ ବ ଏକ ହେଠ ଦେଖାଇଲାମ ପୃଥିବୀ
କହେବନା ହେବ । ଆନୁମାନି ଉପରଭାବରେ
ପ୍ରାଚୀନତାକ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ପ୍ରାସ୍ତୁତ କମିଶର ପାଇଁ ଦେଇଲୁ
ଯଥେଷ୍ଟ ଧରଣକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ଓ ଆନୁମାନି-
କର ଏବାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଏହିକି ସୁଧାର ଲାଗୁ
ହେବ । ଦିନିଶର ପାଇଁ ଯେବେ ହାଇକଲର
କୁତ୍ରବୈଷ ଦୂର ପଢ଼ିଥାନ୍ତେ ଛେଫେ ବୋଣି
ଗୋଟାର ଗୋଟିମାତ୍ର ହର କୁତ୍ରପ୍ରକାର ନିର
ଦେଇଥିଲେ ଅନେକ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଛାଇ ଥାଏ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ କବିତାରେ ଯେଉଁ ବାପ ମାତ୍ରିକଳ ଗଛ
ସ୍ଥାନରେ ମେ ସବ ପଡ଼ିଥିଲା । କେବେ କହୁ
ଆଜିନି ମେ ହିଂସା ଦାରୀ ମର ପଡ଼ିଥିଲା ମାତ୍ର
ବାବାର ବାପ ମା ପପାର ଅଛନ୍ତି । ଏ ପଢ଼େ
ଆଏ ଉପର୍ଦ୍ଦ କର ଆଚାର ।

ଗ୍ରସ୍ତ ବିମ୍ବାଳ୍ମୀକି ଗଜ ରକତର
ନଟକାଳ ମୂର ଚଢିବି ଯାଏ ଦର ଅଛି

ପ୍ରାୟ କିମିଏ ଜାହାଙ୍କୁ ମୋଦେଲରେ ଦୁମଳ
କରିବାକୁ ହେବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭିନ୍ନ ପୃଷ୍ଠର ବସୁତ ଅନ-
ଗତ ହେଲୁ ଯେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର କଳେଚ୍ଛର
ଶାଧୁକୁ ମାତ୍ରରେଣୁ ଗାହେକ ଏହି ମାଧ୍ୟମେ
ଦିଲାଜ୍ଞକୁ ଯାଥା କରିବେ । ସେ ଦୂରବର୍ଣ୍ଣର କୁଟୀ
ପ୍ରାର୍ଥକା କରି ଅନ୍ତରୁ ମାତ୍ରରେଣୁ ଚାମେବଳୀ
ପରି ହାତିମ ଆର ଅମ୍ବେମାନେ ପାଇବା ଆଗା
ହେଉ ନାହିଁ ଏହାଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଅଧିକ କବ-
ସାଧାରଣ ତାଙ୍କିର ଅଛିବା ।

ଗନ୍ଧାମରୀ ତିବିର ସବୁ କୁହାଇଗଲୁ
ସନ୍ଦର୍ଭ କିମିତ ପତ ଦୂରକ ଅଚାନକ କର
ଅଛିଲି ଶାଖେଟ ଫୁର୍ତ୍ତ ବରବା ଏହାଙ୍କ ପ୍ରଥାନ
ଭବେଷ୍ୟ ଏଥିରୁ ବିଷରେ କୁମାଳଜୀ
ହୁଣ୍ଟ ଏବା ଏ ନଗରକୁ ଅଧିଅବ୍ରତ ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ମାତ୍ରଦିବର ଉତ୍ତଳମୟିକା ସମ୍ବାଦକ ମହୋଦୟ
ସମୀକ୍ଷା ।

କିଛି ଯୁଗରେଖା ତିବେଦିଲ୍ଲା

ମନ୍ଦାରୟ ! କିମୁଳେଖୁବ ସମାଧିକୁ ଅପଣଙ୍କ
ତଗଢ଼ୁପିବା ପଦିବାରେ ହୀନ ଥାଇ କର
ବାନ୍ଧଜ କରିବା ହେବେ ।

ଗନ୍ଧାର ତା ୨୫ ରୁଗେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାଦିନ
ସବୁ ଦୂପଧୂର କରୁଥାଇଥିଲା । ଯାମ୍ବାରଙ୍ଗର
ତଥା ସକର ସେହେଚେଷ୍ଟା ଅର୍ଥରୁ କଲାବୋର୍ଡ
ବିରତ୍ତାଥାର ଶାସ୍ତ୍ର ବାବୁ ଦାରିଦର ମହାନ୍ତି
ଅତି ଛାନ୍ଦୋଳିତ୍ବୀ ନୁହମାନ୍ତର ତ୍ରୀ ପଦ୍ମାଖର
ମହାନ୍ତି ଏହି ଦୂର୍ଲଭତକର ଦୂର୍ଲଗେଣି ବିଶ୍ୱ-
ରେ ଉପରିତର ହୋଇ ଯାହା ଦିଶ୍ୱୟ ହେଲ
ଜାହିରେ ପରିବହନାକେ ମୀଳିବ ହେଲେ ।

ପ୍ରଥମଙ୍କ । ନାମଚିନ୍ତନ ଗୁଡ଼ଗହାରମାଳ-
କରେ ଉଚ୍ଚ ମୟାଦଷୟମାନଙ୍କର ପାର୍ଶ୍ଵର
ବେଳ ଏ ଧର୍ମପାତ୍ର ଜର୍ଜାଧାରୀ ସମ୍ରାଟ-
ମାନେ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ତର ମହାତ୍ମ୍ୟ ସା-
ହି ହୋଇଅଛି କି ଫଳତାର ଦେଖାଯାଇ ।

ଦୂଷ୍ଯତା । ଏଥୁମେ ମନ୍ତ୍ରାଚରେ ଗୋ-
ଟିଏ ସବ ଶୋଭାଖଳ, କହିଲେ ଓଡ଼ିଆମାନ-
ଜଳ ପଞ୍ଚମିମୁହ ପ୍ରକଳ ମହାମାତ୍ର, ଅତି,
ଏହି ମାତ୍ରାମାତ୍ର ସାହେବ କଞ୍ଚମହାଜଳ
ଦସା ଦେଖ ହୋଇ ସବି ପରିପରି କମାଳ

ବକ୍ଷେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ ଦେଖି ମନ୍ଦିରର
ବେଳେ ଉତ୍ତରାମାଚନ୍ଦ୍ରର ଚରଣରଣୀୟ ହୋଇଥିବାର
ଅଛିଲୁ । ଅଜବନ ଜାହାଙ୍ଗ ସମୀପରୁ ଗୁରୁ-
ମନୀଶର ପାଦ୍ୟ ସମୟ ଉତ୍ତରାମାଚନ୍ଦ୍ରର ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ
ଅଭିନନ୍ଦମୂଳକ ଦେବା ପାଇଁ ସମ୍ମାନିତ ମାତ୍ର
ମହିମା ଦେଇଥିଲା ।

ପରିମେଶରେ ସୁନାମ ଫୁଲରେ ଗ୍ରୀ ବ୍ୟକ୍ତି
ହାର ଦଳକ କିମ୍ବାକୁ ପୂର୍ବାସ୍ତବରେ ଯାଏଥା
ବନ୍ଦୋଧିକରେ ବୋଲିଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେ କି-
କିମ୍ବା ଅନ୍ତରେ କେବାକୁ ଗେରିଯାଇଲେ କ୍ରୀ-
ପର ଅଛିମାର ସମ୍ମାନେ କରେମନ୍ତ ଜାଗାକୁ
ଜର ଉଚ୍ଚଲକୁଣିବା ଥର ଜାହାର ଅନ୍ତରେ
୧୫ ଅଟି ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି । ପଞ୍ଚାବକ
ମହାରାଜ ! ଅପଣ, ଶ୍ରୀ, ମାତ୍ର, ଶାବିତ୍ରୀ, କୁ-
ସତ୍ର ବାବୁ, ଏପର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଯଥାନ୍ତେ
ବାରେ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅବପ୍ରାଦୁରେ
ଲେଖନ୍ତ ଜାହା ଅନ୍ତରୁକୁ ସଂକଳ କରିଯାଏ
ତା ଓ ରଜ ପରିବାରେ ପ୍ରକାଶ ଦର ଦ୍ୱାରା
ଦରିବାହେଲେ ।

କେତୁମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ହେଉ ଅବଶ୍ୟକ
କିମ୍ବାର ଅଛି ।

ଭବେଷନାରୀ
। ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଭଲପୁଣ୍ଡ ମହାତ୍ମା
କଳପୁଣ୍ଡ ତେବେଶୋ ବିଜ୍ଞାନ
କାମପୂଣ୍ଡରେ ଶା ବ୍ୟକତାର ଦୟନ
ମାହୁତମୁଗ ବ୍ୟକତାର ଅତ୍ୱର । ଅମ୍ବୋକେ
ଏଥର ବସାରର ବନର ଏଥରେ ଲେଖିବୁ ।
ପ୍ରକୃତ ପଶୁମାଳକୁ ଅନୁଶେଷ ଦେଖିବୁ ।
ଏ କଷଧରେ ଯାହାର ଯାହା ଆଶମକ ଥୁବ
ଆମ୍ବୋକୁ ଲେଖିଲେ ଅବଧିକ ମନେ ପଥବୁ
କରିବୁ ।

ଏ ମେହଦିନ ପାହେବ		ବିଲାସ ଟ ୫୫/-
ବାବୁ କରେବୁଣ୍ଡାର ଲୁହ	,,	୫ ୨
” ଉତ୍ସବମରଣ ଟେହ	,,	୫ ୦
” ମାତ୍ରମାଧବ ଦୋଷ	,,	୫ ୯
” ପୁରୁଷର ପାଠ	,,	୫ ୨
” ମାନଦକ୍ଷ ଦେ	,,	୫ ୯
” ଅନ୍ୟଜାଗନ ପାଠ	,,	୫ ୨

ଏହା ଲିଖିଲୁଗାପରିବା ଏହର କାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବନ୍ଦାର କହିପରିଷ୍ଠେଲେଖିଲାକି ଯଜ୍ଞଲମ୍ବନେ
ନଥର କି ପରିବାର ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାଧ୍ୟାହକ ସମ୍ବ୍ଲାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି

ସ୍ରୀ • କେବଳ

ଶାକର ଭିତରେ ସନ୍ଦର୍ଭମିହା ମୁଁ ଧୌଷ ଦିଲ୍ଲି ପାଇବାର ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ କର୍ବୁ ଏହି ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ରାରେ ଆମାରଙ୍କିଣୀରେ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ କର୍ଷକୁ ୫୭

କର୍ମଚାରୀ ପାଇଁ ଜାହିମାସୁଲତ୍ତିନ୍ଦ୍ର

ଏ ନଗରର ଜଣେ ବେଶୀ ଗୋଟିଏ ପିଲା
କିଣିବା ଥପସଧରେ କିନ୍ତୁ ତା ଓ ମାତ୍ରବର୍ଗୀ
ଲେବର ସହି କରିଷେଷ୍ଟମେର ମାତ୍ର ଲୋ-
ଷରେ ଦଶ ପାଇଥିଲ ଓ ହାଇବୋର୍ଡରେ
ଅଧିଳ ହେଲେ ସେ ମଳି ପାଇଁ ପାରେ ବୋଲି
ଆମ୍ବମାନେ ସେ ସମୟରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ।
ମାତ୍ର ଫଳେ ତାହା ଯାଇଲା କାହିଁ କରି ଦେମନାମ
ଏହାର ଅପିଲ ଅକ୍ରାନ୍ତ ହେବାର ସଂକାଳ
ଏଠାରେ ମିଳିଲା । ହାଇବୋର୍ଡର ବିରୁଦ୍ଧ ଉପ-
ରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର କିଛି ବିଥା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ କଥା ପାଠ କରି ବଡ଼ ଆ-
ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ହେଲୁଁ । ହାଇବୋର୍ଡ ଲେଖିଥିବାକୁ ଯେ
କିବାହି କିମିତି କମିଯା ନୟ ବର୍ଯ୍ୟବାର ଅପରି
ପ୍ରକାଶ ଦୋଇ ନାହିଁ ଓ ମଧ୍ୟ କିମିତି
ଏତେ ଅନୁବ୍ୟବର କାଳିକା ନୟ ବର୍ଯ୍ୟବ
କରି ଅବସର ଅଟଇ । ଏଥର ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ କାହିଁ
ମମାନେ ଅସୁଦେଶୀୟ ଶାର ଲାଗି କେମନ୍ତ
ଅନୁଭବ ତାହା ବିଜ୍ଞାନବ୍ୟଥ ପ୍ରକାଶ ଥାଇ-
ଥାଇ । ସେମାନେ ମନେ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ କି-
ବାହି ସବାମେ କେବଳ ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟବର
କାଳିକା ବିଶ୍ୱାସାବ । ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁବ୍ୟବର
କମିଯା ନୟ ବର୍ଯ୍ୟବାର ବିଷ କେବଳ ଅକ୍ରମିତ୍ୟ
ମୁଲବେ ଏଥର ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ କେବୁ
କମିତି ହୁଅଇ । ହାଇବୋର୍ଡମାନେ ବିଶେଷନ୍ତିରେ
ଦେଶର ଧୂଳ ଲାଗିର ଅବସର ନ ଦେବାର

ଅଜେକ ମନ୍ଦ ହେଉଥିଲା । ଏହା ଦୂର କରିବା
ପକ୍ଷରେ ବୌଣସି ଉପାୟ ତଳାବା ଉଚିତ ।

ତେଣୁଷ୍ଟୁମର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବଡ଼-
ଦିନ ସହ ଜାତାର ହାଙ୍ଗରୋଟ୍ ଯେଉଁ ଦିନ
ପାଇଁ ଏହି ଦିନ ହଜୁଥାଏ ବସିବାକୁ ଏକ
ଗୁଚ୍ଛର ବିଷୟ ମାନାବା ହେବ । ଏ ମୋକ-
ଦିମାର ଅପିଲ ଶାଇବୋର୍ଟର ଦୂର କଳକ
କଷତ୍ରିନ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷେଲ
ଅର୍ଧାତ୍ ମନସ୍ତ ଲଜ୍ଜାଦ୍ୱାରା ବହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
ହେବ । ମୋକଦମ୍ଭି ଏହି ଯେ ଦୂରୁରସା
କଥବା ସ୍ଥା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସବୁ ବାରଗର
ସହକ୍ରି କ୍ଷେତ୍ରକର ପାରେ ବିଜାହିଁ । ଅନେକ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ନିଜ ମୁଖ୍ୟ ହୋଇ ବହୁର ବାର
ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ମାତ୍ର ତାହା କାହିଁନ୍ତି
ସାମାଜିକ ବୃଦ୍ଧିରେ ଦିଶାଅଛି ଯେବେ ଦୂରୁରସା
କଥବା ସ୍ଥାନ୍ ଉତ୍ତରକୁ କରିବାର ଉପର ନୁହଇ
ହୋଇ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେବ ତେବେ ଅନେକ ସାମା-
ଜକ ଓ ଅତ୍ୱ ମନୁଲର ସମ୍ବନ୍ଧା । ଦୂରୁରସା
କଥବା ସ୍ଥା ଉତ୍ତରରେ ଥରର ମର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ ଉପରାଗୁ
ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଅଧିକାର ସ୍ଵେଚ୍ଛାଧିକୁ
ଆମାଦ୍ୟାମରେ ଧନ ଦାତା କରିବ ଓ କାରାଦ
ନନ୍ଦବ୍ୟୁ ପୁରୁଷ ଧାପରୁକୁ ଆଶ୍ରମାଧରୁ ଚରି
ଜାର୍ଥ କରିବ । ଯେବେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସବୁ
ଲୋପ ହେବାର କଷ୍ଟ ହେବ ତେବେ ଅନେକ
ଦୂରୁ କୁଣ୍ଡଳ ତଙ୍ଗୀ ପାଇବ । ବାରଦା ଉପରିଲ୍

ଗରେ ସିନା ଧନ ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଦୂର-
ଲୋକର ଧନ ନାହିଁ ପୁଣ୍ୟ ଏ ଅବସ୍ଥାର
ବିଧବାଦ୍ଵୀ ଅପଣା ଉଦ୍‌ଦେଶ ଯେଣିବା ପାଇଁ ବସ୍ତୁ
ରହିବେ ଦୃଶ୍ୟରେ ହେବାର ବା ଅବଜାଗ
ବାହିଁ । ପଞ୍ଚାନନ୍ଦରେ ଉତ୍ତରଣରେ ଆହାରକ୍ଷା-
ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ସୁମାର ଖର୍ବ ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ତର
ପରିମାଣରେ ପୁଣ୍ୟରେ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା
ସେହିଥୀ ନାହିଁ କିଧଳ ବିବାହର ନିୟମ ପ୍ରକ-
ଳିତ ଅଛି । କିଧଳ ବିବାହ ଯେ ଦେଖର
ଦିନେଷ ମଙ୍ଗଳକର ଜହାରେ ବିଜ୍ଞ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକଳିତ କୁଣ୍ଡଳୀର ବିଶେଷ
ଶାତ୍ରୁ ଅନୁଧରଣ କର ଅନେକ ଲୋକ ଭାବା
ଦରବାକୁ ସାହସୀ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ଉତ୍ତରଧ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଅନେକ କିଧଳ
ବା ବିବାହ ଦରବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

ଗ୍ରାସୁକୁ ମାବପର୍ବନସାବେଦ୍ଧ
ବିଲୁତ୍ସାଖା ।

ଗନ୍ଧ ବୁଦ୍ଧାର ବଜ୍ରାସମୟରେ ଏ ଛିଲ୍ଲର
ହଳେହୁନ୍ତର ଶ୍ରୀମତ୍ତ ମାଦପଣ୍ଡିତଙ୍କାହେବେ ବଜ୍ର-
ବରଦାଟେ ବିଲୋଚନ ଗନ୍ଧଙ୍କାଳରେ । ଏ ମହାପ୍ରୟୁ-
ବ୍ୟଥାନ୍ତକବିନର ହୃଦୀ ପାଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର-
ଶକ୍ତି ସାହେବଙ୍କ ବିଲୋଚ ଯାଦାରେ ଏ ଛିଲ୍ଲର
ଲୋକମାନେ ଅଛେନ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିକ ଅଛନ୍ତି ଏପରାମ୍ଭ-
ହାଦିମ ଅନେବଙ୍କାଳ ଦେଲେ କଟୁବନ୍ତି ଅଗମନ୍ତ
କରି ଦ ଥିଲେ । ଏହେ ଶର୍ମିଷ୍ଠାଳ ଛିଠ୍ଠା ଅଭାବ

ପୁନଃକାର ସେ ଯେ ଏ କଳାକୁ ଅସିବେ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବାଦିକା ଜାହାଙ୍ଗ ପୁଲଙ୍ଗ ଜାହାଙ୍ଗ ବିନନ୍ଦିଯାଧାରେ ଅଛିର ଅତ୍ୱିକ ଦୂଷଣ ହୋଇଥାଛି । ଏହାଙ୍କପ୍ରତି ଶୈଳେକର କର୍ତ୍ତାପ ଫେର ଓ ଉଚ୍ଚ ଥିଲ ଯେ-କାନେ ଦୁଖବାର ଅପରିହାଁ ଯାହା ବିନନ୍ଦିଯାଧାରେ କଲେକ୍ଟିଙ୍ଗ କରିବାରେ ଉପର୍ତ୍ତିକ ଥିଲେ ହେ-କାନେ ପ୍ରତିକ୍ଷା କରିବାକୁ ଦେଖାରେ ଯେବଳ ବିହଳରେ ଜୋଟିଏ ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ପୋଷ ହେଉ-ଥିଲ ଏ ଜବରିବାଧୀ ପ୍ରଥାନ ଜମିକାର ଅନ୍ତର ମାନକତକାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଜା-ହାଙ୍ଗ ସମ୍ବାଦାର୍ଥ ବରେଣ୍ଯରେ ଉପର୍ତ୍ତିକ ଥିଲେ ଓ ଯାହେବ ଯଥାବତ୍ ସମ୍ବାଦଶପ୍ରଦାତା ଏମପ୍ରକାଶ-କାର ବିଦ୍ୟାୟ ଶିଖିବ କଲେ ଅମ୍ବେନାନେ ଏ-ହାଙ୍ଗ ବିଦ୍ୟାୟକାଳର ବ୍ୟାପାର ଦେଖି ଦିତ ଅ-ନିରଭ୍ରତ ହେଲୁ ଓ ଏ ଦେଖିମନ୍ତମେହେ ସେ ଗୁଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତିର ଗଣ ଜାହାଙ୍ଗପୁରୁଷଙ୍କ ଜାହାଙ୍ଗର ମର୍ଯ୍ୟାଦା କଲେ ଏଥିରେ ଯେମାନେ ସର୍ବଦିନଗୁଲାରେ ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରାଂତିକ ହୋଇଥାଇଛି । ଏହାଙ୍କର କର୍ମରେ ଯେତେ ଆହେବ ଅସିବେ ସେ କର୍ତ୍ତାପ ହେବେ ବୋଲିଯାଇ ଜ ଯାରେ କାରି ଅତିରିକ୍ତ ବାହାର ବିଦ୍ୟାଗ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଗଲେବରେ ପ୍ରଦାନିତ ହୋଇ ଯାଏ ଯାଏ ଘରେମାନେ ବିରତା କରୁ ଯେ ସେ ମାତ୍ରାଂତିକରାହେବକଳ ବିଦ୍ୟାକୁ ଅନୁରୋଧକର ଏ ଦେଖାୟ ଲୋକଙ୍କ ଠାରେ ଯାଇଥିପାଇଁ ତା ଥାଇବେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିଦର୍ଶନ ।

କୌଣସି ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାରରେ ଲେଖା ପଶ୍ଚାତ୍ତୁଳ୍ୟ
ଯେ ଏ ହେଉଥେ ଏ ୧୦ ଗାତ୍ରାଂଶୁ ରା ଏ ଶ୍ଵା
ଶୀଘ୍ରକୁ କରିବାର ହେବାର ବିଦ୍ୟମ ଥିବାର
କେବଳିର ପାଞ୍ଜାବକ ଧୂଳିର ପ୍ରତି ବ୍ୟାପାର
ହେଉଥିବା ଆମ୍ବାପ୍ରକାର ମନ୍ଦ୍ୟରେ କରିବାର
ଦେଖାଯୁବୁ ମୋରଙ୍କ ସବୁକ ହୁଅଛି । ଏମାନେ
ସାରା ବିଜ୍ଞାନରେ କୁର୍ବା କରି ଦୂରପ୍ରକାର କେ-
ଲେ କିମ୍ବା ଦେବତା । ଏ ଏ ଶ୍ଵା ହେଲେ ତୁଳ-
ଜୀବ ବିଜ୍ଞାନ ଉପବାହ୍ୟ ଘର୍ଷଣାରେ ଏବଂ
ଦୂରପ୍ରକାର କୌଣସିମୟରେ କର୍ମ କରିବାରେ
ବହାର ବନ୍ଦର ହାତ ଦୁଆରୀ । ଯେ ବହାରୀମ୍ବେ-
କୁ ପକାଇ ଓ ଗାନ୍ଧିନୀବେଳେ ଜାତିଶାତ୍ରବାର
ଶମ୍ଭମ ଦେଇବୁ ଜାହା ହେଲେ ଅଛି କାଳ
ଦେହ ।

କେବେଳମେହି ଦୂରେର ପାଥାନ୍ତିକ ବନ୍ଧୁ-
ମହେ ତତ୍ତ୍ଵ ବିଷୟ ଉଚିତ ହେଲାଏ ମାତ୍ର

ଦର ଲେପ୍ୟୁନଶ୍ଚବଦ୍ୟୁରୁଷାହେବ ଏ ଦିଗ୍ବ୍ୟାଦେ
କଷା କର୍ମଶଳକ ପରମର୍ଥ ପାର୍ଥନା କରୁଥାହୁନ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ କି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକରଣେ କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଉଥାଇ ତାଙ୍କ ଜାଗିବାବୁ ସୁନ୍ଦା ଗଲୁମ୍ଭନେଶ୍ଵର
ଇହା ଦିଅହୁନ ।

ଛିଲେ ହାବିମମାନେ କି ମଜ ପ୍ରକାଶ କରିବେ
ଅନୁମାଳରେ କଣ୍ଠାବିକ ବିନ୍ଦୁ ଦେହ ଯେ
ପୂର୍ବବେଳିଣ୍ଠା କରେଣା ପାଇଁ ବଢ଼ୁଣ୍ଟମେଳକୁ
ସମୀର୍ଣ୍ଣ ଦେବେ ଏମନ୍ତ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଅନୁ-
ମାନ ଦେଇ ମାହୁଁ । ବାରାଣ୍ସ ଏଥିପର କରେଣା
କରନ୍ତି କାହାରକୁ ସୁଖକର ହେବ ନାହିଁ ।
ଉପର୍ଗଲେଖର ସମ୍ମାନପଦରେ ଯାହା ଲେଖା
ଅଛି ତାହା ବିଜାନ୍ତ ବାଧାଷ୍ଵଦ କୋଳ
ଅମୃତାନନ୍ଦ ବୋଧ ହେଉ ମାହୁଁ । ବାଦୁନରେ
ବିହୁରେ ଦେଶର ପ୍ରକାଶରସ୍ତା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ-
ଅଛି । ଦେବକ ପରବାଣୀ ବର୍ମଣ୍ଣମାନେ ଦୂର-
ପ୍ରଦର ଦେଲେ ପରିଶ୍ରମ ବର୍ତ୍ତୁ ହୋଇଲେ
ଦେଶର ଯାମଣ୍ଣବୁ ଯାମଣ୍ଣବୁ ସଙ୍କାଳ ଓ ଦୈତ୍ୟ-
କଳରେ ବିନ୍ଦୁକଳ ଦୂର ପରଗଦେବକ ସମ୍ମାନ
ହେଲେ ବିଶାମ ବର୍ତ୍ତୁ । ଶେମାକବ ଅଧିକର
ସ୍ତରର ବହୁତ ବନ୍ଦଳର ଅନ୍ତରୀ ଦୂରଜୀବ ହେଲେ
ଅକ୍ଷୟ ଅନୁମାନ ହେବ ଯେ ଚାନ୍ଦିନିହାୟ
ଚକେଣରେ ଚିତ୍ର ହେଲେ ଦୃଶ୍ୟପଦତ୍ତ ଅଭିନନ୍ଦ
ମେ ଦେଶାୟାବ ମେ ଅନ୍ତରୀମାନେ ଦୂର ପ୍ରହର
ଦେଲେ ଦୃଶ୍ୟର ହେଲେ ସୁରା ନିର୍ମାଣକୁ
ଦୂରତ୍ତ ଓ ସାହେବ ଆଧିକା ବଳମୁ ଅଥବା
ଅନ୍ତରୀମାକରେ ସୁମୋଳ ଗାନ୍ଧନେ ବରେହରେ
ଦୂର ଯୋଜରହିଦୁ ହୋଇଲେ ବସ୍ତାକୁଣ୍ଡାରେ
ଦୂରାନିଧାନ୍ତି । ଏଥର ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶର ହେଇଥାହିଁ
ଯେ ଦୂର ପ୍ରଦରଦେବେ ବର୍ମ ଉଦ୍‌ଦୀନ ଏ ଦେ-
ଶର ସୁନ୍ଦର ବିନ୍ଦୁକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟକର

ଉପରକେନ୍ଦ୍ରିୟ ମତେ ବେଣୋଯାଏ ଯେ
ଦୂରପ୍ରକର୍ଷସ୍ଥୀ ବରେଣ୍ୟ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଭାଲ
ଦୂରପ୍ରକର୍ଷ ଦୂର ବ୍ୟାକେ ଯାହା ମନ୍ଦ ପୁଅଛି
ଯାହା ଯେ ଦୂରକେନ୍ଦ୍ରିୟ ବରେଣ୍ୟାକରିବାପ୍ରାଣ
ଦିବାରୁ ଦେବ ଏକ ଅନ୍ତର ପାଇବାର ଜୀବ ନାହିଁ
ପ୍ରକର୍ଷସ୍ଥୀ ଦୂରପ୍ରକର୍ଷସ୍ଥୀ ବରେଣ୍ୟର ମନ୍ଦପଳ-
ାଗ ଦୂରପ୍ରକର୍ଷ ବରେଣ୍ୟର ମନ୍ଦପଳ ଅନ୍ତର-
କାଙ୍ଗରେ ବଜାପରିବ । ଆଜ ପରିବଳ
ସଂକଳନ ଦେବରେ ଲୁହରୀ ଏ ଦେବର ଦୁରବ
ଦୂରତ ଅନ୍ତର ବଜାପରୀ କରେଣ୍ଟରେ ଯାହା
ପରିବଳ ଯତ୍ନାର ଯେ କିନ୍ତୁ ଦୂରର ଯାହା
ଯେତିନ ଦୂରକାର ପୁଅଛି ତତ୍ତ୍ଵପରିବଳ

କରେଇବ କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ସେହିଲୟ ବହାରାକୁ
ଦେଇଥିଲା । ଏ ପୂର୍ବ ବିଷୟରେ ବହାରା
କିମ୍ବା ମର ଅଛି ମାତ୍ର ଜାହା ଅହବାଳୀ
ଦିନମୟରେ ଦୂରଦୂର ବିଚେଶ୍ୱ ହେଲେ ଯେ
କେତେ ଅଛିତ୍ତ ହେବ ଜାହା ସହଜରେ ବିଦ୍ଯା
ହୋଇ ନ ପାଇଁ ଅଧିତ ଅମଲ ଓ ମାମଲ-
ବିବାହ ମାହକେ ଜାହା କୁଣ୍ଡ ଅବରୁ । ଅଗେ
ମରକାଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପୂର୍ବ କରୁ କୌକର ଅଧି-
ବାର ପଦ୍ମାଵତ ଦୁଇର ଜାହିଁ ଯେ ସେମାନେ
ବିଚେଶ୍ୱାଜୀରେ ବହା କର ଦୟାରେ । କେବେ
ଲୋକ କୋଣକ ବାତଙ୍କ ସୁଖ ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ
ଅବରୁ । ଦୂରଥର ଅଧିଲେ ବହାର ମୁଖୀର
ବୀମା ରହିବ ନାହିଁ । ଅଧ୍ୟବାଙ୍ଗ ଗୋତ୍ର
ଅପରା ଦାରିଦ୍ରେ ପାତ୍ର ମୁକ୍ତ ଜୀବ ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ
ଅବରୁ ବହାର ପାଗର ରହିବାର ବାମକ
ନାହିଁ । ଦୂରଥର ବିଚେଶ୍ୱରୁ ଅଧିଲେ ବହାର
ଦିନମାନ ଉପକାର ଉତ୍ସବାକୁ ହେବ । ମାମଲ-
ଜଳାହମାନେ ପାହାଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ତୁମନେକ ଦୁଃଖ
ମୁକ୍ତାରର ଧିକ୍ତରେ ମୋଦିମାର ହାତକାର
ଲେଖ ଏହି ନକରୁ । ଦୂରଥର ବେଳେ
ସମ୍ପଦ ଆଇଦରୁ ମୋରକେ ତେ ସହାୟ ଦୁଃଖ
ଦେଖି ମହାନ ଅନେକମାତ୍ର ଜର୍ମନିଯାରେ
ନାହିଁ । ଫଳକଃ ଦିଦିଲ ଦିଦିଲ ସବା
ଅଧିବାରେ ସମସ୍ତ ସମୟ ସିଦ୍ଧ ଥାଇ ସୁନ୍ଦରୀ
ଦୁଶ୍ମମାତ୍ର ମୋରିପାଦ ନାହିଁ । ଏହି ସମ୍ପଦ
ତାରାର ଘରୁମାନେ ପୁରୁଷେରୀରୀ ଦିନେରାର
କଷ୍ଟ ଅଛୁଁ । ପୁରୁଷହିମାନେ ତୁମନେକିମ୍ବା
ବିଚେଶ୍ୱ ଦରକ୍ଷ ସଜ୍ଜ ମାତ୍ର ବେମାନଙ୍କର
ସୁନ୍ଦରା ଅଛି । ପରିର ଅଧିକ ନୁହନ୍ତି ଅପରା
ଦିନେ ଚିନ୍ତି କର୍ମ ଦରକ୍ଷ ତେ ବେଷ୍ଟ ଭର୍ମ ଦିବା
ମଧ୍ୟ କରେ ନାହାର କିନ୍ତୁ ଜାହିଁ । ସରଜାଯୀ
କର୍ମ ଦରକ୍ଷ ଉପାହୁରୁ କିମ୍ବା ନାହିଁ ।

ଶୁଣି ଏକ ଦେଖାଯାଇବ ଯେ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରହରିତେ
ଲେଖିବିଏ ଗୋଟିରାରେ ଯାହା କିମ୍ବା ମାନ୍ୟକ
କିମ୍ବା କେବଳ ଦୂର୍ଧର କରେଇଲୁ ହୋଇଦେଇବେ
ଫର୍ମିଲ ଅଭ୍ୟାସ କରି ଦେବ । ପରମାନନ୍ଦା
ଦେଇବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ରଜା ଶାଶ୍ଵତଶାଶ୍ଵର
କାନ୍ତି ଅଭ୍ୟାସ କରେଇ କରେଇ ଯମଦୀ
ଦୟାବ ପୂର୍ବାଙ୍ଗୀ ଲାଭ କରି ଦେଇଲୁ
ବନ୍ଧୁରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଚାଲାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରେଇ
କାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲୁ କରିଲୁ ଯାହା କରେଇ
ଦେଇବ ଯେବେ କିମ୍ବା ମାନ୍ୟକେ ଯାହା ଯାହା

ଦେବ ଥିଲି ଅଥବା ସକଳଙ୍କ କି ଅନ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେଇବାକୁ ଯାଇ ଗଭାଗ କରିବେ
ଦ୍ୱାରା କରେଇବାକୁ ଯାଇ ଗଭାଗ କରିବେ
ଦୁଃଖରେ ଦୂର ଏହିଷ୍ଠା ଉତ୍ତା ହେଲେ
ମୁହଁଥା ହେବ ଜାହା ଦୁଃଖର କହିବାର କଟିନ
ନୁହର । ଜଣନରେ ବକାଳ ଏ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରାବନ୍ତ
ଏ ୧୭ ଶ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଯାତ୍ରା ଦିନରେ
ଏ ୧୯ ଶ୍ରୀର ଏ ୧୯ ଶ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରେଇ
ହେଲେ କୌଣସି ହେଲେ ରହିବ କାହାଁ । ଶବ୍ଦ-
ଦନରେ ଦୂରପ୍ରହର ହେଲେ ଘୟନ କରାନ୍ତି
ପ୍ରଯୋଜନ ଓ ସେ ସମୟରେ କୌଣସି ବିର୍ମା
କରିବାକୁ ବଳ ଦୃଢ଼ିଲ ନାହାଁ । ଯାତ୍ରାଦରରେ
ଦୂରପ୍ରହରେ ମୋରକେ ପୁର ଲଗନ କାହାଁ
ଅଥବା ବକାଳ ଏ ୧୦ ଶ୍ରୀ ବେଳେ କରେଇବାକୁ
ଅହିବାକୁ କରିବାକୁ ଜାଣାଯାଏ ମାନ୍ୟବର
ଲେପନମେଣ୍ଟ କରିବାର ସାହେବ ଏହିପର
କିମ୍ବା କରେ କିମ୍ବାକ ଅନ୍ତରମାନେ ସୁଖରେ
ବକାଳ କାହାର ସମ୍ମାନା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କୁହଣୀ ପ୍ରକଳନର ଏକହାତ୍ତିର ମଜ୍ଜା
ଦୟର କୃତ ପାଇବକ ବାଗ ବନ୍ଧନ କୋର
ପଲେ ଉହାଙ୍କ କର୍ତ୍ତରେ ଗୀ ଅନ୍ତର କରିବ ଥା
ହେବ କିମ୍ବା ଖୋଲ ଗତ ଶ୍ରୀବରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କର ଗପନ କାହାକୁଣ୍ଡିଲୁ । ଏ ମହାରମ୍ଭ ଫୁଲିର
ଥସିଲେ । ଏହାକ ଧ୍ୟାନରେ କେନ୍ତାଠନାଥ
ଅନ୍ଧିସ ପୁନବାର ଜାପ ହେଲ । ଧ୍ୟାନାଥାବ
ଯେ ହୃଦୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ ଦୟା କରିପୁଷ୍ପମାନେ
ଦେଖାଇ ଯାଇ ଦର୍ଶ କରିବେ ।

ତରୁଟିର ଲକ୍ଷଣ ଅବମନ ବିଷୟ ଅଧ୍ୟେ
ମାନେ ଜଗନ୍ନାଥରେ ଲୋକିଷ୍ଵରୁ । ସେ ଲତ
ଦଳପାଇ ନୃତ୍ୟ ଏ ୧୦ ଶା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅତି
ଗୋପନୀୟ ଏ ନଗରୟ ପ୍ରସାଦ ବଳେ ।
ବନ୍ଦୁ ଉତ୍ତାଗନ୍ତ ଯେ ସେ କେତେ ଖୋଦର
ତଙ୍କୋ ଆଜି କରି କନ୍ଦିଯାଇଥିଲେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବା-
ପୁରୁ ସେ ତଙ୍କୋମୁଣ୍ଡ ଧଠାଇ ଦେଇଥିବାନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ
ଅନ୍ତରେ ବିନ୍ଦୁମନ୍ତ୍ରିତେ ଘନାପ ପରିଚାପୁ କର
ବାହାରକୁ କହ ଗଲିଯବାରୁ ଜାହାଙ୍କ ତରିକେ
ପ୍ରତି ଦୋଷ ଅସିଲା ।

ବନ୍ଦଦିନପରେ ଉପଲକ୍ଷରେ ଗତିଶୀଳତାର
ଶୁଭହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୈବହିକ କଳେଚିରିଆନ
ବନ୍ଦ ହେବ ଓ ଅଶାକୁଳ ମଧ୍ୟବାରିମାର ବିନ୍ଦୁ

କାରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ହେବ । ଏ ଫର୍ମ କରେଗା
ବନ୍ଦରେ ସୂର୍ଯ୍ୟମର ପଡ଼ିବାର ଅନେକ ଲୋକ-
ଜଳ ଅସ୍ତିତ୍ବ ହୋଇଥାଏ । ସବୁ କରେଗା
ଏକବନ୍ଦରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ହୋ-
ଇଥାନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେଳାଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧିତ୍ତ ଯେ ଏ ହଜରର
ତାକୁର ଫେମିଂ ଗାହେକ ବଦଳି ହୋଇ ଯା
ଇଥିବନ୍ତି ତ ତାହାଙ୍କ ଚର୍ମରେ ପରିଷ୍ପରର
ଜୀବିର ଗାହେକ ଅସୁଦ୍ଧିବନ୍ତି ।

ଅମୁମାକଞ୍ଚର ଜଜଗାହେବ ମୋଟିବଳେ
ମୁହସିନାହ ଏହି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଉଥାରଣ
ତରିପାଦୁ ଦନ୍ତସ୍ତ କରିଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ । ଗର୍ବ
ଶୁଣିବାର ସେ କେନ୍ଦ୍ରସତ୍ତା ମୁହସିନ୍ ଉପାର୍ଜନ
ଦର ଅପିଥିଲାନ୍ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ପଦମନାଭାବୁ ଅକ୍ଷମଗତିହେତୁ
ଯେ ଗଜ ଚୋମବାର ଓ ସୁନ୍ଦର ପ୍ଲଟିବଳ
ପେ ନିରାବରଣ ଦୂରତଥ ସାହେବ ଓ ଜଣେ ହିନ୍ଦ
ପରିଷେ ଧର୍ମାଭିନାନ୍ତ୍ରାଜମାନୀ ଦେଖାଇଥି
ଲେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦୁଇତମ ଦିନରେ ଥଠୀ ପ୍ରକାଶ

ବାହି ଓ ଏକ ପ୍ରତିକର ସୁଆଜ ଦେଖାଇଲେ
ବାହି ମୟରେ ଫୌରିନ୍‌ଥୁବା ବୋଲ୍ଡା ଉପରେ
ଛଢା ହୋଇ ନୃତ୍ୟ ଓ ଶାନ୍ତିତଥିବା ମେଳିବା
ଓ ଅବସ କୁନ୍ତଳରେମେଇବାହୁ ଦେବ ପାଞ୍ଚ
ଶିକ୍ଷାର କରିବା ଓ ହଳଦା ଦୋଷ ଉପରେ
କମରଳ କରିବା ବଜ ବନ୍ଧାର ଗୋଟିଥିଲା ।

କୁଳା ଉପରେ ବିଶ୍ଵତ ଦେଖ ହାତାକାନ୍ତକ
ପାଠୀକା ଥିଲା କରୁ ସର୍ବମାନ ମନୋ-
ଦୂର କରୁଥିଲେ , କିନ୍ତୁ ହାତାକାନ୍ତ ଅବଜ୍ଞାନ
କିମ୍ବେ ବିଶ୍ଵତ ବରୁଥିଲେ । ଏହି ହାତା ଏହା
ବିଦ୍ରଳ ଗନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା । ସର୍ବକା-
ମାନ୍ଦ ତିର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବି ଦେଖିଲା ଯାଇଥିଲେ ।
ପଥମ ଛୋଣିରେ ମୁରୁଙ୍କା , ଦୂର୍ମୁଖ ଛୋଣିରେ
ଏକଥିଲା ତେ ତୁଳ୍ଯଦୂ ଶୋଣିରେ ଥିଲା
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଛୋଇଥିଲା ; କହୁ ସମସ୍ତେ ସମାଜକ୍ଷେତ୍ର
ବେଳୁଥିରେ ଦେବକ ବସିବାର ଅଧିନ ମାତ୍ର
ପରେବ ଧରି । ହାତାକାନ୍ତମାନେ ପୂରୁଷମରେ
ତିରିଗତ କୁଳାର ଉଚ୍ଚ ଉପାର୍ଜନ କରି ଅଛନ୍ତି
ଏମାନେ କଟବକ ଅସ୍ତ୍ର ଅଛନ୍ତି ।

ମୁଦ୍ରଣକ୍ଷତ୍ରୀ ଅପର ଅବସାନ ହେଲୁ ଯେ
ବାଲେସ୍ଵରର ନନ୍ଦେଶ୍ୱର ବିହୀନ ଘାବେବଙ୍କ
ଅନୁଗେନମେ ଶିଖବିଜୁଗର ତାରକେତ୍ତଙ୍କ
ଘାବେକ ଶୁଣାକୁ କାନ୍ଦକ ଫଣ୍ଡେ ମୁହଁର ବୁ
ଦ୍ଧି ଦୂରନୀ ପ୍ରାର ଓ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ

ଦୀନ କରିଥିଲୁକୁ । କାଳେପୂର ମବର୍ତ୍ତମଣେ
ହିମ୍ବାଳ୍ପୁର ପଣ୍ଡିତ କାନ୍ତିଲ୍ଲଙ୍କ ଉଠାନର୍ଥ୍ୟ
ବୁଝଇ କରିଦିଲା ଅଟେଣ୍ଟି । ଏ ସ୍ଵର୍ଗତଟାଙ୍କ ଯିଥା-
କିମ୍ବାର ବି ଉପବାର ହେବ ଆମେମାନେ
ଜୁହି ଥାର ନାହିଁ ।

ପୁଲ୍ଲସ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚକ୍ରମ କେନରାଜ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ପିସୁମାହେବ ଅନୁଭବରେ ମେଦନୀଧୂର ବସୁ
ବରବାରୁ ଯଥିବେଶୋଇ ତେଳଦୟପୁସ୍ତ ଅଭିଷ୍ଠ-
ତ ହୋଇଥିବନ୍ତି ଓ ଅନ୍ତମାକ୍ଷର ହୁଆଇ ଯେ
ଓଡ଼ିଶାର ଜିଲ୍ଲାମାନ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭରେ କରିବିବେ ।
ପୁଲ୍ଲବର୍ମନଗାନ୍ଧୀମାନେ ସଙ୍କଳ ହେଉନ୍ତି ।

ମହାମାନୀ ବନଦ୍ରୀର କେନ୍ଦ୍ରଲଙ୍କ ସମ୍ମାନା-
ରେ ହୋଇଗାଏ ମହାବଜ୍ଞା ବରଦ୍ଵିତୀନାମରେ
ଅନେବରୁଏ ପାରଦର୍ଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ
ଦେବିବାଚି ବାରଜାନାପରେ ଅନ୍ତି ପ୍ରବେଶ
କରିବାର ସମ୍ବୂଧ୍ବୁ ଗୋଟିଏଗଲ ଓ ମର୍ମବାର-
ଭକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ର ଶୁଣିବର ଆଦାନ ଧାରୀ
ରେ କରିବାରଙ୍କିମାତ୍ର ବାହାର ପ୍ରାଣନାମ ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ଭାଷ୍ଟାରର ମହାନ୍ତିକ ଅନେକ ଦୁଇବ
ଇଂଗ୍ଲିଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧୂମକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ରେ ଅନେକବିଷୟ ବିବରିବାକୁ ଯାନ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି
ଏ ଏ ପାଇଁ କମାଇବା କରି କରେଣେଇ ଲାଭକାରୀ
ଅଟିକି ହୋଇଥାଏ । ଇଂଲିଶ ଓ ଜର୍ମନରେ
ଅନେକ ଉପମୁକ୍ତ ଧର୍ମର ଏ କର୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରାୟ
ହୋଇ ଥାଇବେ ବୋଲି ତେଲିକମୁଖ ଲେଖି
ଆବନ୍ତି ।

୧୦ ଅମେରିକାରେ ଏତୁକେଜାନ ହେଲେଟ୍ରି
ଅବଶିଷ୍ଟ ହେଲୁ ଯେ, ମୂରିପାଥାବ ଘହିବା
କହନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ଜାକିମାରୁ ଚରିଥାଙ୍ଗ କହ
ଅର୍ଦ୍ଦ ଚିତ୍ତବାଙ୍ଗ ଏକବି ଦରି ଜୟନ୍ତିମାନ ଜା
ରେ ମେଧ ତାହା ସବୁରେ ପ୍ରେସାବାରୁ ହେବ;
ରୂପରେ ଯେ ବନ୍ଦୁକୁ ଦୂରିମାନ କହିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦରି ପାଇଁବାଲରେ ଗୋଟିଏ ଏହି ସଜଦାରେ
ଦୌର୍ଯ୍ୟିବ, ଏହିଧରି ଯେତେବେଳେ ବେଗ ଥିବ
କେତେ ସମ୍ଭାବ ସେବନ କରିବାକୁ ହେବ ।
ଏଥରେ ଅର୍ଦ୍ଦରେ ଆମେଖି ନ ଥାଏ ।

୨ । ହିନ୍ଦୁରଙ୍ଗିକା ମୋଲିଶୀ, “ମେଦିନୀପୁର
କିରତପୁର କୌଣସି ଗ୍ରାମରେ ଜଣେ କୃଷିଦ ଛ-
କାହ ହେବାକୁ ପାଇ । ଗାହାୟ ଚାର୍ଚିବ ଧ-
ଳୁଡ଼ିଥୀ ଦୟା ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରି ସବରେ ଧୂଳି ।
ଯେଉଁ କଜନି ବିଜେ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇଲେ ଗାହାର
ଏହି ଦରର କାହାର ସମାଜ ବିମସ ଓ ସମାଜ

କ୍ଷେତ୍ର । ବିବାହ ଦିନ ସମ୍ମାନ ଉତ୍ସାହ ଜାଗ୍ରତ୍ତା
କଲ୍ୟାଣପ୍ରେସ୍ ଏବଂ ଶୋଭାଧର୍ମକେ, ମୁଖରେ ଆ-
ଞ୍ଚଳ ହରବ୍ରତ ହେଲା । ବିବାହଲାଗୁ ଉପରୁତ୍ତିତ
ହେଲେ ବିନ୍ଦୁବାବୁ ପିତା ତ୍ରୁମନନ୍ଦମେ ଦରର
ପାଦକୁ ଅଣି ପ୍ରତ୍ୟାମନ ହେଲେ । ତେବେବନକଳନ
ମେ ଦଜ୍ଜ ଆଜି କେହି ଦେଖି ନାହିଁ, ଆରଥନ୍ତର
ମୁମ୍ବ ପ୍ରକାଶ ଧାଉନା । ଏତେବେଳେ କୁମାରପୁରୀ
ପଥାରଧରୀଙ୍କେ କୁମାର ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ
କୁମାରକୁ । ” ଅମୁମାନେ ଏହାହୟ ଗଲ
ପୁଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଘରିଥିଲା ।

ବୁଦ୍ଧପ୍ରତିଷ୍ଠା ସେବକୁ ଯେ ବନ୍ଦଳାର
କୋରସ-ଜାଗ ଜାଲିଆ ଯଥାଦୟେ ହୋଇ
ଗାଏ । କଳକା ଅଫୀସରେ ଏ ଜାଲିଆ ଘରୁ
ଏହିତ ହେଲ କିନ୍ତୁ ସେଠ ବିଶ୍ୱମାନେ
ମହେତା ଥିଲ ବିଶ୍ୱମାନେ । ଗାହୁର
କାରଣ ଏହ ସେ ବିଶ୍ୱମାନେ କିମ୍ବ
ଫେରେର୍ବର୍ଷ ବିଶ୍ୱମାନୁ କହିଲ ଅଧିକ
କର୍ମ ସେମାନଙ୍କଠାର ନେବାର ବିଷୟ ବିଶ୍ୱମାନ
ସେମାନେ ଅଗ୍ରଧ ହରଣକୁ କଲେ ।

ମହାଶୂନ୍ୟ ପର୍ବତପୃଷ୍ଠର ବିଶ୍ଵାସିଗୁରୁ
ପ୍ରାମା କାହିଁ । ସୁନ୍ଦରପ୍ରତିବ୍ୟାପ ଅବଲ-
ଚିହେନ୍ ଯେ ଖୁବ୍ ସେବକଙ୍କାରୀ ନେଟ୍ତିବ
ଧ୍ୟାନାଳକୁ ୫ ୮୦୦୦ ଲା ଟ ଡାକ୍ତର
ବରହାରବ ବିଜନ ସବୁ ୫ ୮୦୦୦ ଲା ମାନ
ବରଥରିବୁ । ଏଠାକୁ ମିମାର ଜାତର ମର-
ବାରବର ବିଜନସବୁର ପଣ୍ଡି ୫ ୮୦୦୦୦ ଲା
ହେବ ଏଥର ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ଅମେରିକାରେ ବନ୍ଦିକ ଦୂରସ୍ଥରେ ଆଗ୍ରି
ଭାରିଯା ଯେ ତଥିରୁ ମର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ କଥା ଲାଭିଲା
ହାହିଁ ଏ ଭାବିଦିନ ଅନ୍ତରରୁ ଘରସ୍ଥ ଧୋ-
ଦୂରସ୍ଥ । ଏତିଲାଙ୍ଘ ମୁଦ୍ରାର ପ୍ରକାଶକ ହୋଇ
ଥିଲା । ବେ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଥମ ତୃତୀ ତେବେ
ବିରିଷ୍ଟ ଏ ପର୍ମିଟଲାଇ ସମ୍ବଲିତ ଅନୁମାନ ବିନ
ସ୍ଥାଇ ପାରେ ।

ଭାବେ କରି ମହାରାଜା ଶୋଇବାର ବିନ୍ଦୁ
ଏବଂ ଦୁଇବଳସୀତି ସତ୍ତ୍ଵ ପରିବହିତରେ
ଅଛି ୫୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଥାନ କରିଯାଇ ଉଦ୍‌
ପରାମରଶ କରିଥିଲୁକୁ । ଅଛି ସେ ମହାରାଜା ।

କାମେନ ପାହେନ ସବଦେଖୁଣ୍ଡା କରୁଣ କ
ଦିବାର ଯେ ପ୍ରମାନ କରିଥିଲେ ତାହା ମହାମା
ଳ ଏବେବୁବ କେତେବୁଲ ଆହେବକର ମହେ
ନର ହୋଇଥାଛି । ଏବେବୁଣ୍ଡା ଅଧିକରେ
କମେନ୍ କାନ୍ଦୁଗୋଟି ଓ ଏହି ପରିଶ୍ରମ

ଅବସନ୍ଧବ ସେ ତତ୍ତ୍ଵ ର ଉପୋଷ୍ଟ ଜଳକ ଦୟା—
ଅଭିନ୍ନ ଏ ଜାହା ମଧ୍ୟରେ ହୋଇ କାହାଁ ।

ଜୀବନମାନେ ଅନ୍ତର୍ଦୟରେ ଥିଲୁ କବା
ଗାନ୍ତି ତହିଁର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦାର ଦୃଶ୍ୟାନ୍ତ
କୌଣସି ସମ୍ମାନପଦ୍ଧତି ଅବଳମ୍ବନ ହୋଇ କିମ୍ବା
ମେଲ୍ଲାକୁ । ଅମେରିକାରେ ବିଧେ ଉଚ୍ଚଲ
ଅସ୍ତା ମୌରିଯାକୁ ସେ କିମ୍ବା ପଠାଇଥିଲୁ
ତହିଁରେ ମେଜା ହୋଇ ଥିଲା କି କିମ୍ବା କୃଷ୍ଣରେ
ଶ୍ରୀରାମ ହେବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ମୋହମମା
ହିତ୍ୟ କହିନ କାହାକୁ । ୫୦ କା ହେବେବ
ଦର୍ଶ ପୁଷ୍ଟ ମାତ୍ରାଜରେ କରେ ଉଦ୍‌ବିଲ ଗାନ୍ଧିରେ
କରେଇବୁ ଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଖାଲ୍ଲ ଦର୍ଶ
ହେବାର ଏକ ଗୋପାନ୍ତ ବାହାର ବିଲାନ
କଲେ ମାତ୍ର ଠିଆପଲେ । ଜେତେବେଳେ ସେ
ଗୋପାନ୍ତର ଆଜନ୍ମ ସଂହାନ୍ତ ପାମାନ୍ଦ କଷ୍ଟ
କାନ୍ତ ପରିହାନ ସେ ତହିଁର ଉଦ୍‌ବିଲ ହେଲେ
କିନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ଜାମା ମାମରେ ଦର୍ଶକାର
କିମ୍ବା କିମ୍ବାର ଦିଲାଶାରଳେ ଅଛନ୍ତି ସଂହାନ୍ତ
ଉପଦେଶ ଦେବା କାହାର । ୫୦ କା ଏପରି
ଅନ୍ତର୍ଦୟ ଅର୍ଥାତ୍ବର ଉଦ୍‌ବିଲମାନେ ଯାଇବାର
ମାର୍ଗକେ କୁ ?

ଇତାନିମରର ମହାନ୍ତିକ ପାଶରେ ଗୋଟିଏ
ପୁଷ୍ପକାଳୟ ସ୍ଥାପନ କିମିତ୍ରି ୫ ୨୦୦୦ ଜାତିକାନ୍ତିକ
ବିର ଅଛିବା।

କାଳାନ୍ଦୀପର କାନ୍ଦୁତା ସାତପୁଣ୍ଡ (ହାଶଗାଲ)
ବେଶ ମୁଦ୍ରା । ଉଦ୍‌ବସ୍ତିମେବେ ଚରେ ରେ କାନ୍ଦୁ
କୁଟୀ ନଗାଇଅଛି ଜାହିରେ ଯେ ଫଳ ହୋଇ
ଇଥିରୁ କହିଏ ଲମ୍ବାଫୁଲ ଓ ମୋହ ବକ୍ଷ
ଫୁଲ ହୋଇଥିଲୁ ଶାଖା ଅନ୍ତର ବଢ଼ିଗାରେ ।
କି ପମକାର ! ଏ ଦେଶରେ କୁଇନାବିହୀନେ
ଧାରିତଗାୟ କୁଳ କାନ୍ଦୁତା ମୁଦ୍ରା ।

ଭାବୁରେମ୍ବିନ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଜଳକର୍ଷ ପୂର୍ବରେ
ଦ୍ୱାରା ୧୯୫୫ ମେ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ହଜାର ଟଙ୍କାରେ ଛାଇ
ମାତ୍ର ବାଲିବା ଶିଖା ପାଇଅଗ୍ରହୀ । ଏଥିରେ
ପ୍ରକାଶ-ମେ ମେ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଶ୍ଵରିଯା ପରିଚାର
ଦେଇବ । ଓଡ଼ିଆରେ ବାହଁବ ହେଉ ଜାହଁ ?

ଲିପିରେ ଏହିକିମ୍ବା କଣ୍ଠ ଏହି ଜାଗ
ଦୋଷତମାରେ ସୁଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଏହି ଦୋଷପ୍ରକଟ
କେ କେତେ ଦୂରାକ୍ଷର ପରିଚାଳନ ଏବେ
ଏହି କୁରି ଅଖିକ୍ଷକ ଜାମ କାମ କରି
ଆମାକ କାହିଁ ହୋଇ ସୁଧାର୍ଯ୍ୟ ମହ ପ୍ରକଟ
କରି ପରିଚାଳନ ପରିଚାଳନ କରି ।

ଲେଖାରୁ କି ଯେବେ ସେମାନେ କୁଣ୍ଡଳ
ସରତୋଷିତ ପାଇବେ ତେବେ ସରବାରଟେ
ତାହାକୁ ଶରୀର ବଜା କଗର ଦେବେ
ନିକଷିତ କହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ପ୍ରତିବାହମ୍ଭେ
ବିକୃଷଣାକ ଅଥେ ଟଙ୍କା ଦେଇ ବିଦୟୁ ଚାଲେ
ବେ ଉଚ୍ଚ ଦେଇଲେ କାହାର ଜ ଯାଇ ସେ କୁଣ୍ଡଳ
ସୁଧରେ ନିରାର ଦେଇ ବିକଷ୍ୱର ବିଲବାଳ
କିମ୍ବା ଆହାର ପଠାଏ ଜାଣିବାର ସମ୍ଭାବେ
୩୦ବାଦ ଦେଇବାର ବେ ଧର ପଢ଼ିଅଛି । କିମ୍ବା
ମୌତମାନେ ବହୁର ବହୁପଦ୍ରବ ଠକଳ ହସୁରେ
ପଡ଼ନ୍ତି ।

କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏହାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବୋଲ୍ଡ୍‌ଵିଳା
ବଜ୍ରିପତିକାରୀ ଛ ହେଲା ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାଣଦେ
ହି ଓ ଯଦି ପୂଜନୀୟ ଅଧିକ ହୋଇଥିବାକୁ

ଓବେଦିରାହେବ ଗଣନାଦର କଲ୍ପନାନ ହେଉ
ଅଛିବୁ ଯେ ଗଲିତମାସ ଜା ୩୦ ଶତ ଧର୍ମପୂର୍ବ
ନିର୍ମୟଏହଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ର ହେବ । ଏହାକିର ମେଳ
ବଜାରଗଣନା ଆହେତ ପୌରୀର ଦେଖାଯାଏ ।

ଏକାଶେ ପ୍ରାୟରେ ଜୀବାଯାଏ ଯେ ସାହୁ
କୁଞ୍ଜର କୋଟ ବସୁତ ଚଲପରଳ ହେଉଅଛୁଟ ତ
ବିଭାଗରେ ଲେବେ ଏହାକୁ ବସୁତ ଲେବେ
ଥିଲା । ବିନ୍ଦୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଏ ନମରର ବିଭାଗ
ରେ ଏକମୟ ଚାଣ୍ଡ ବୁଲା ଏଥିର ଦେଖା
ଚଲପରଳ ହେବାର ଦେଖି ଲାଗୁ ।

ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ବିଜୟ ଦିନର ବେତନଗ୍ରାହ
ଦର୍ଶନୀ ବିଦେଶ ଦର୍ଶନର ପ୍ରସାଦ ହେଉଥି
ଦିବାଳ ଚେଲକରୁ ଅବସର ହୋଇଥିଲୁ
ଏହାହାବ ସରକାରଙ୍କର ଲାଭ ହେବ ସରକାର
ମାତ୍ର ବେଦର ସୁଧା ଧରିବେ ବିଷ ଆଦିକୁ ହେବ
କି ନାହିଁ ଅମ୍ବେମାନେ ବିଷ କହିବ ଆଜିଏ

ପ୍ରମାଣ ଜା ୨୯ ରଖିରେ ମାତ୍ୟକରୁ କେ-
ପ୍ରଦେଶ ବବର୍ତ୍ତନ ପାହେବ କଲାପତ୍ର ପ-
ତ୍ରାମନକ ବିନେ ପାହେବ ପ୍ରମାଣିତ ହଜାର-
ବର୍ଷ, ଉତ୍ତରପୁର ପାତଳା ଶେଖାବସ୍ଥର
ପଦ୍ଧତି ହଜାମାକ ପଦ୍ଧତିଙ୍କ ଦୂର ଅଧିକତତ୍ତ୍ଵ ।

ମହାବିରବାରେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସମ ତଳ ଯୋ-
ଗାତମା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଲାଭ ଅବଧିକାର
କି, ଏହି, ମୁଁ, ଓ ଆହୁତି ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖିଲୁ
ପକା ଥାଇ କରିଥିଲୁ । ବସାଇଲୁ ଧନ
ପରିମା ଘର୍ଷଣ କରିବାର ଏହାର ପଦାଳିଦ୍ଵାରା ।

ଏହି ଭାବରେ ପରିବା ସହି କରୁଣ କର୍ତ୍ତା-
ଦଶାର୍ଥ ଦଶବ୍ରତୀକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ
ଯେହାଙ୍କ ପ୍ରମୁଖତା ଦେଇ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ଶାର୍କରା ଉତ୍ସମୁଦ୍ର ସନ୍ଦର୍ଭମିଥାମ୍ବୁ ପ୍ରେସ ଟଙ୍କେଜ ସନ୍ଦର୍ଭମାଳା ଗରବାର

{ ଅଶ୍ରୁମ ବାଣିଜ ମୂଲ୍ୟ ୫୩
ବର୍ଷାଦେୟମୂଲ୍ୟ ବେଳେ ନର୍ତ୍ତକୀ ୫୭
ନିଧିମଳ ପାଇଁ ତାକେମାନୁହେଁଥାଏ

ଅଛି । କହନ ଗଲେ ସଜ୍ଜା ପାରବ । ଥମେ-
ଗାହେ ଏବର୍ଷ ଅର ପାଠକମାଳର ସହିତ
ଆଶାକୁ ଦୟ ପାରିବା ହାହୁ । ଆମାର ପଦିକା
ଦୂରଦୂରରେ ବାଧାରେ ମୁହଁତମାଧ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ-
ଭର ଅମାର ଆବ ଏଠକୁ ଯେ ଏକବର୍ଷ
ଅମ୍ବୋହି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେହମାଣ କରାଇ
ଦୟ ଦୂରଦୂରରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୟଗାନ୍ତ ଅଗ୍ର
ଦିନାର ଘରୁ ଏଥାର ପାଠକଙ୍କ ବିକଟରେ
ଥାଇ ଧର୍ଯ୍ୟବାଚ ଦେଇଥାରୁ । ବର୍ଷଟି ପେଣ
ଦେଖି ଉଡ଼ାଇ ଏଥର ବିଦ୍ୟାରକ ଦିନରେ
ଏପରେ ଲେଖିବୁ ହେଲୁ ଦୂରଦୂରେ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ କର୍ତ୍ତା ମୃଦୁଲେ ପାଦ କଟ ଦାଢା ହୋଇ
ଆଇ ବର୍ଷ ପେଣ ସମୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଖ-ର
ଅଛନ୍ତି । ଫ୍ରେଲ କଟାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲାଗି
ଛିଥାକୁ ଓ ଫ୍ରେଲ ଦେଖି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ
ଥିଲା ଯାଇଅଛି । ଗେନର ପାଦୁର୍ବାହି ର୍ଦ୍ଧନାଳ
କିଛି ନାହିଁ । ଅଛଏବ ଏହିଗୋପନବେଳେ
ବର୍ଷଟା ଉତ୍ସମୟରେ ପେଣ ହୋଇଥାଏ ।

ଲୁଣଶ୍ଵ ହେବେଳେ ଧନୀଜୀବ ଓ ପୋ
ଲେବେ ବି ପରିମାଣରେ ଥିଲୋପକଳ କରନ୍ତି
ଛହିର ଗେଡ଼ିଏ ଜାନିବା ପ୍ରେସ୍ତୁତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
କରେ ପରିପ୍ରେରକ ନେତୃତ୍ବରେ କହିଲ
ଜାମାଆଏ ଯେ ବିଦେଶନାଖରେ ପରିପରିଷ
ଧାର ଅନ୍ୟଦର କାହାର କାମ ଦିଲ ଅଛି

ଏମନ୍ତ ଲୋକ ଜେ ୨୯ ଶ ଦେଖାଯାଇ ଅଛି
ବର୍ଷରେ ପୁଲାଲିଙ୍ଘ ଠଙ୍ଗ ଅସୁ କହନ୍ତି ଏମ୍ବେ
ଅଛି କାହାର ଅସୁକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।
ବର୍ଷରେ ପଞ୍ଚାଶିତକାର ଠଙ୍ଗାର ଅସୁର ଅସୁ
କରନ୍ତି ଏହୀ ୫୦୦୦ ଲୋକର ଅସୁ
ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଅସୁ କହନ୍ତି ହୁଏ କହନ୍ତି
କାହାର ଏମନ୍ତ କୁଟେ ହାତାପ୍ରକାର ବାହେତେ
ଓ ନିଳଗୁଣ ଉପାର୍ତ୍ତର ହେବାଣି । ଦିନ
ଦେଇ ଡକ କାହା ହେବାଣି ଉପରେ ଲାଦୁର
ନାହିଁ । ଇଂଲିଙ୍ଗର ବ୍ୟୋଧାଳୀ ଥନବାଳ
ପଞ୍ଚାଶିର ବର୍ଷିକ ଅସୁ ଏତେ ଯେ ଭାବରେ
ବର୍ଷରେ ବନ୍ଦୁମେହାଳ ଅସୁ କେତେ ଦୁଇଇ
ଏତେ ଧକ କେତେ ଉପାର୍ତ୍ତ ବେଗର
କାରାଏ କି ? ଯେଉଁମାନେ ଇଂଲିଙ୍ଗର ବର୍ଷ
ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ କର ଦେଖାଯାଇନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ବର୍ତ୍ତା ବୁଝିବାର ବିଷେ ଦୁଇଇ । ଏଠାମେବେ
ପ୍ରେସ୍ ମାଝକୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ ଜାର ବର
ଦରେ ପରି ବହାନ୍ତି ଉପାର୍ତ୍ତ ବନ୍ଦୁମେହାଳ
ଆପଣା ଅବହା କହାର ବରନାଳୁ ବଦାକ
କେବୁଜ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । କେବୁ ସାରେ ଯେ
ଅଜନ୍ମନ ହୁଅନ୍ତା ଏମନ୍ତ ବିଷ କଥା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଆଲପଂ ହେବୁଗ ଏମନକେ ବୌଦ୍ଧ ପରିଷେ
ବ ଆର୍ଥିକର ବେଶାଧିବେ ମନୋମଦେଶ କର
ବାକୁ ପୁର ପାଇଁ । ବେବେ ଅସୁଦେଶର
ବସୁରବ ଛାବ ବୋଲିଯାଇ ନ ଧାରେ ।

ଗର୍ବପଦ୍ମିକାରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବାଲେଶ୍ଵର
ବଂଧୁତବାହିଗାର ଯେଉଁ ଉତ୍ତରଗୀର୍ଥ ବାଜୁ-
ରେଜର ଫିଦରର ଉତ୍ତର କରିଥିଲୁ ଯେମାନେ
ପ୍ରତି କଟକରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଆସଣା ଗୁରୁ
ଦେଇବ ଅଛିଲୁ । ବର୍ଷପତ୍ରାଷ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର-
ତର ଏହାକର ବାଜୁ ହୋଇଥିଲେ । କାହା
ଦେବୁଗା ପାଇଁ ଗାଢ଼ ୩୦ ଲେଖ ଯାଇଥିଲେ
ଏ ବାଜୁ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧି ଖୁବିଳା ମଧ୍ୟରେ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଦର୍ଶକମାନେ ପାଇଁ ତୟତିରୁଦ୍‌
ଦ୍ୱାରା କର୍ତ୍ତା ଦୟରେ ପ୍ରଦେଶ କରିଥିଲେ ।
ବାଚର ବିଦ୍ୟୁତର କବରର ଯେପଢ଼ାର ପାଲେ-
ନ୍ତର ସମ୍ବାଦବାହିମାରେ ଲେଖାଅଛି ଉତ୍ସୁପ୍ତ
ଅଠର । ଶୋଭୁଥିବା ମୋଡ଼ାଉପରେ ବସିବା
କୁହା ଦେଖା ନାହାଯିବାର ନୃତ୍ୟକରୁଳା ଏବଂ
ଦୌତ୍ରିଲାଇ ଉଛି ବାଜୁ କରିବା ଦେଖି-
ଗାଲୁ ବହୁ ଅର୍ଥର୍ଥ ଓ ଶୋଭୁକାମହ ହୋଇ-
ଥିଲ ଓ ଦର୍ଶକମାନେ ସବୁପୋରବରେ ଅନୁଭବ
ହୋଇ ଥରିଥିଥିବା ନାହିଁକରିବା ପ୍ରମାୟ
କରିଥିଲେ ଓ ଉତ୍ତରାଳ୍ପୂର୍ବ ଭାବାକୁ ଧନ୍ୟ-
ବାଦ ଦେଇଥିଲେ । ବାବୁଦରେ ଏପ୍ରକାର
ବାଜୁ ଦେଖିଗା ଜ୍ଞାପ୍ୟକୁ ଅଠର ।

ଯେଉଁମାନେ ମରୁଷୁରର ବସନ୍ତ ବାଲକ
ବାଲ ଦେଖୁ ଅଛିବି ଦେଖାକେ ଏହାଠେ କାହିଁବୁ
ପଚାଶୀ ଜ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ଥାର ଥାରକୁ ଡେ
ଫୁଲଙ୍କ ଗଲ୍ଲ ବଗପ୍ରକାର ହେଲେଛେ ଏହା
କିମ୍ବାରେ ଉବ୍ବା ଅନ୍ଧବ ଆହୁ । ନିଯାୟବାଦ-

ମାତେ ଭଲେ ବହୁଜ ପ୍ରକାର କମଳକୁ ଦେଖୋଇ
ଥିଲେ । ଏମାଜେ ଘୋଡ଼ା ପିଠରେ ବେଳେ
ଶୌଭା ଉପରେ ଅଧିକ କମଳକୁ ଦେଖାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏକଟିଃ ବସିବାର ବନ୍ଦରରେ କେବୁ
ବାହାରକୁ ଭାବା ଚନ୍ଦ୍ରରେ ତେବେ ଅନୁଭି ଏକଟି
ଯେ ଏ ଶାକବିଷୟରେ ଛିନ୍ଦିଗୁଡ଼ ସବାର କର
ପରିଷ୍କାର ତ ସୁଣ୍ଠଳାରେ ଦାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅଛନ୍ତି
ଅମେନାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ଆଜା ଫେରୁଥିଲୁ ଏ
ବାହାର ପୁରୁଷ ଧାରକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭୂତି କର-
ଅଛି ଯେ ଏକାକି ଦାଜୁ ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି
ଏଥରେ ତଳାବ ମସାବ ଯାହା ବ୍ୟପୁ ଦେଇଥିଲି
ଭାବ ପାଇରେ ପଞ୍ଜାବୀ ମେଳ ହାତେ ।

ଶୀର୍ଷ ବିଦୟୁତ୍ତାବ ବାଜୁହେଲାଇମାର ପ୍ରଥମ
ଏଠାରେ ଯଜି ହେବେ ପ୍ରତକ୍ଷଣ ହେବାର
ଦିନା କି ହେଲା । ମଧ୍ୟସର ସରବର୍ଷବାହିମା-
ନେ ପକ୍ଷା ମନୋବିଦ୍ୱିତ୍ତର ବାଜୁ ଦେଖି ଉଥିଲେ
ଓ ଜହାଂରେ ଧେମାରେ ପୁନଥରେ ପ୍ରାଣ
ଅ ୧୨୦ କା ପାଇଥିଲେ । ଏ ଶାହେବମାନେ
ଶୀର୍ଷ ବିଦୟୁତ୍ତାବ କଥାପକ୍ଷାବ ପଥମରହିଲେ
ଏ ୧୨୫୫ ପାଇଲେ ହୃଦୟରେ ହେବେ
ହୋଇଥିବ କଥା ହାତୁଁ । ବୋଥ ହୃଦୟରେ
ଧେତିତ ମିଥ ଛଳପତ୍ରକାର କଥା
କହାଇ କି ବୁଦ୍ଧ କାଳର ଯେଉଁମାନେ
ପ୍ରଥମଥର ଦେଖି ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖର
ମୁଣ୍ଡ ହେବେଲେକ ଦ୍ୱିଦ୍ୱିତ୍ତର ଦେଖିଲାରୁ
ମାରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟସରବାହିମାନେ ଯେବେ
ଶୀର୍ଷର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରତକ୍ଷଣ କର ଆନ୍ତି ହେବେ
ଧେମାହିତର ଅଥବ କିମ୍ବ ହୋଇ ଥାନ୍ତା
ସଦେହ ହାତୁଁ କ୍ରୁଦ୍ଧ ଧେମାରେ ହେବାଣ୍ଟ ପ୍ରେର
ଦୋର ନ୍ଯଦିଯାପୁ ହେବାର କାହା କି ଥିଲେ
ଇଂଗରିଆରେ ଯେ ବୌଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତାବ କରିଲୁ
ତହାଂରେ ଅଶୀମ ସାହେବ ଓ ମୁହିଁ ଯୋଗ କରିଲୁ
ତେବେ ଧେମାହିତର କର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ହୃଦୟ
ହେବେ ଅନୁଦେଶୀମୁ ମୋହମାନେ ଏମୁଷ ବକ୍ତ-
ବାୟ ଚଲାଇବାକୁ ହରାର୍ ହେବେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଅମ୍ବେମାନୁ ହୃଦୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତାବ କାହାଁ ।

ନେତାଙ୍କରେ ଗୋର୍ଖ୍ୟର ପାର୍ଦ୍ଦାର ।

ଗଜକାଳମାନଙ୍କରେ ବସୁନ୍ତ ଦେଖି ହେବାର
ଶୁଣାସାଏ ଓ ମୋରକୁ ଦିଲ୍ଲାକେ ଏହି ଲୟକ୍ଷଣ
ଆଏ ସବୁଥାନ୍ତରୁ କରିପାରିମାନକୁ ଯାଏ
ଯେଉଁମାତ୍ରେ ବ୍ୟକ୍ତହାୟ ହାତେ ପଢ଼ିବା ଯାଏ-
ଯାଏ ଦିଦ୍ଧି ଦେଖାବେ ଏବେବାର ପଥର

ଦେଇଲୁହାର ଉତ୍ତମହାନ ଦେଖୁ କିମ୍ବାର କୁଆ-
ଟି କାଣ ଯେଉଁମାନେ ନୂଆ ସିବାରେବା ଦଳକୁ
ସେମାନଙ୍କ ଲୋକ ଅଥବା । କିମ୍ବାରଙ୍କ ପୁରୁ-
ଷବନୋମ ଅଛିଦିନ ହେଲୁ କେବାବଳି ଜୀବ
ତେବେ ପ୍ରକୃତ ଗତିକାଳକୁ ସ୍ଵର୍ଗର କିମ୍ବା ପାଇଁ
ସାଇଥିଲ ଜାହାରା ଶୁଣିଲୁ ଯେ କେବୁଦିଲା
ଦୟରେ କେହି ଜାହାରୁ ବସାବର ରହିବାରୁ
ସବୁଦୀରେ ଦେଖାରୁ ବନ୍ଧୁକ ହେଉ ନାହିଁ
ଯାହାଗାଲାକୁ ଜଳ ସେ କହିଲ ଯେ ଘରେ
ବସାଦେଲେ କେତାଣି ଯେବେ ପରାଶାଖା ମାର
ଦେଖ ଯିବ ତେବେ ଜାହାରୁ ରହିବରେ
ପରିକାଳୁ ହେବ ଏହି ଏକନା ଜାଳକେଇରେ
ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ତୁଳାମାନଙ୍କ ଏଥୁ-
ଧୀର ଦେଖି କର ନାହିଁ । ଯେମାନେ ବାଜାରରେ
ସରଳରେବ ଓ ଅପରା ରକ୍ଷାନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତ
ବିଦେଶୀରୁ ବରେ ରାଜିଲେ କାଳେ କିନ୍ତୁ ଜୀବା
ଅଥବା ହେବ ତେତେବେଳେ ସେ ତୁମରେ
ପଞ୍ଚକ ରମନ ରଧୁ ଦୟବା କଟିବ ନୁହି ।
କିନ୍ତୁ ତୋର୍ଦ୍ଦ ଅପରଥ ବିଜାରଣ ହଜାରେ
ସତାର ବିଜୋବଦ୍ୱାରା ଅମ୍ବେମାନେ ତୁଳାମାନଙ୍କ
ଜଳ ଦିଦ୍ୟାପଣ୍ଠି । ଯେଉଁ ହାନର ଲୋହମାରେ
ପାପୁ ରହୁଯିବର ବାନୀପାଲକୁ ଯେ ଆଜାର
ମଳିରେ ସମ୍ମା କେବେ କୁଅର ଅଶ୍ଵରା
ଯେଉଁମାନେ ସବୁଦୀ ଗେଣାର ପଛା କରନ୍ତି
ଯେ ହାନରେ ଯେ କେବଳକ ପରାପର ଅନୁକ୍ରମ ଏ
ବିଧା ପରାପର କରିବାର ଅଛି ଆଦିଶବ ନାହିଁ
ଓ ଯେଉଁଜାଣରେ କେବଳ ପରାପର ଅନୁକ୍ରମ
ଏ ପରିମାଣରେ ସତ୍ୟାବଳ ତଥାର ଓ କଳ-
ିତି ଅଛି । ଅମ୍ବେମାନେ ଜାଳକେଇରୁ
ଅବସ୍ଥା ଉପାଦାନରେଷ୍ଟର ଲୋହିଲୁ ମାତ୍ର ପ୍ରକ୍ରି-
ତରେ ଅନେକ ଗତିକାଳର ଅବସ୍ଥା ଏହୁଙ୍କିଏ
ଅଛି କରି ଏହି ଗତିକାଳ ବସିଥିଲେ
ଏମନ୍ତ ଶୀଘ୍ର ଯାଇଥାରି (ଏ ବିଧା ହେଲେ
କୁଇ କିମ୍ବାରଙ୍କ ବନ୍ଦ ନ ଥାଏ) ଯେ ଶତା-
ବର୍ଷ ମେଲିଥିଲା ହୁଗାଫାର ହୁଅଛି ।

ଅଛେବ କରିବାରେ ଶୈଖବାଦିଯାଏ
ଏକା ପାଇମାନଙ୍କାର ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ଏହାଙ୍କ ଭାବରେ ଶୈଖ କ୍ଷୁଟିଏ ଅଧିକ
ମୋର ସଥି କୁହାର ଏମିତିହ ଶୈଖ ଦୂରହାତୁ
ଅପରା ଦେବକା ଦିଲାକର ଅଚାଳ କଣ୍ଠାୟ
ଦୋଳ ଛାତ ଦରନ୍ତି । ଏ କୁହାର ଏମାନଙ୍କ
କରରେ ଏତେ ଦରନ୍ତି ଦୋରାପାତ୍ର ମେ
୧୧୧ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇବେ ସହି ଛାତରେ ଦୋରା

ବରତ୍ତ ନାହିଁ ଏ ଅପଣା ପେଟୁର ବନ୍ଦଗୀଯ
ବରାପଛ୍ଯ ବୋଲି ଅକାଶରୂପସେ ଗୋଟାର
ଭବିମରେ ଥାଏଁ । ଅଭେଦ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ବଜାରମୁଖେ ଲେଖାଥିମୁଖ ଯେନନ୍ତୁ ଅଚ୍ଛବ
ଆହା ଦିବାରଣା କରାଯାଇ କାହିଁମଧ୍ୟ ତେନନ୍ତୁ
ଯହିତ ଅପରା କାରିଗର ଦେବଳ ଏହଙ୍କାଳୀର-
ଲୋକମାତ୍ର ହିତୁ ଅପରାଧ କରିଛି ଏ ଗାନ୍ଧି
ଦିନର ଲଜ୍ଜା କେମ୍ବାର ବଠିଲ ହେଉ

ଦେଖିଲୁକାହାଟ ନତ ଗୁରୁତବ ଅଟିଲ ଏ
ବହୁବିଶେଷ ସ୍ମୋକାଯାଉରେ ଏହ କୃତିଗୁରୁ
ଧଳ ପର୍ବତ ବରତ୍ରୁ । ସମ୍ବୋଧାବ ପରିମାନ
କଲେ ଯେବେ ଏବ ବୀଜୁର ବହୁବାଚକ
ପରିମାନର ଘର ହୁମକ ତୁଥିଲ ତେବେ ଆମ
ପଞ୍ଜାନ ରେନାର ପ୍ରଦୟୋତନ ହୁ । ଅମୀରଙ୍ଗ
ବିବେଳନା ବର ସମସ୍ତେ ଭାର୍ଯ୍ୟ ବରତ୍ରୁ ମାହଁ ।
ଅବେଳାକୁ ପାଥବର୍ତ୍ତତ୍ଵାତ ଧନୀଲଙ୍କ କରି-
ଦାର ଦେଖାଇଲେ ଆମ୍ବ ଦେବଳ ମଧୁଜଣ୍ଠରେ
ଆମ୍ବ ସରଥ ଉତ୍ତରାର୍ଥ କରି ଧାର୍ତ୍ତ୍ର ହାହଁ । ଯେଉଁଠାରେ ଦେଖିଲୁକାହାଟ ମୋ ଦେବଳ
ଧାର୍ତ୍ତ୍ର କିନମ ଦିଲେବେତ୍ତ ମାହଁ ଯେଠାରେ
ଯେ ଅହୁଦ ଦେଖି ହେବ ବଥରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ବୁଝି ଅଛି । ପକାର ଖର କୁ ପାର ପରିମାନ
ଦିଲାଗୁଡ଼ିକ ରୀମାତିଲିକ ଲୁହାର ପ୍ରଦୟୋତନ
ହେଉଥିଲା । ଯେଉଁକାଳା ହରିନନ୍ଦପେ ଏ
ଭାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ଥାରେ ସେ ଯେତେ ଧାର୍ତ୍ତ୍ରକୁ କା
ନ୍ଦାମୁହୁର୍ତ୍ତ ଦେଇ କୁତ୍ପତ୍ର ଯୋଗ୍ୟ ନହିଁ
ଓ ଦେଖିପ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ବୁଦ୍ଧିମାତାରେ ବିଦ୍ୟାରୀତି
ବିଭିନ୍ନ ଥାପ ଅନ୍ତର । ପତିତାତରିତ ମାତ୍ରରେ
ଦେଖିବ ବନ୍ଦଦୂରେ ଲବନ୍ଧମେଷ୍ଟ ସ୍ଥାନର
କରିଦେଇ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର ଓ କାହାକୁ କୁତ୍ପତ୍ରରେ
ଦେଖି ଉତ୍ତରାର୍ଥ ଅପରାଧ ହେବେ ଲବନ୍ଧମେଷ୍ଟ
ଆମ୍ବ ବୁଝିଲୁ ହାହଁ । ଅମ୍ବାରେ ବଜାରାଜ
ଘରାକର ବନ୍ଦ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାରୀଙ୍କ ମନ ଦୋହୁ
ମାହଁ ଦିନୁ ଅମ୍ବାରକର ବନ୍ଦକୁ ଦିଲାର
ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଲୋଗି ସକା ଅପରା ପ୍ରକା
ଅଥବା ଦୂର ହୁଏଥି ପରିଦ୍ଵାରା ଦିଲବର ମନ
ବିଷୟରେ ଯେବେ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର କରିବାର
ଅକ୍ଷମ ତୁଥିଲ ପ୍ରେତେ ଲବନ୍ଧମେଷ୍ଟ ଆମାକୁ
ପରିପରାର ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର କରିବାର ଆମାର
ମନକୁ ଦୋହୁର ଉତ୍ତରାର୍ଥ । ଏବୁଥ ଦୁଃ-
ଖେତର କ ହେବେ ପତିତାତରିତ ଆମାର
ଜିବେ ଜୋଗ ନ ଥାରେ । ଲବନ୍ଧମେଷ୍ଟ ଯେ
କେ ପରିମାନ ହୁଏଥାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାର କାର୍ଯ୍ୟ

ଶାଲବା କ୍ରିତୀ ବର୍ଣ୍ଣି ହେବେ ଦେଇଁ ସତା
ଅଧିକା ପ୍ରକାମାଳକୁ କଲ୍ପେ ବରି ଅଛି ଅଗା-
ଧୀବରେ ପ୍ରକାମ ହେବ ଓ ବୃତ୍ତାମାନେ ଯଥ
ପରିଷରର ଚର୍ଚ୍ଚି ଦେଇଁ ଅଧିକା ଲୁଚ୍ୟର
ଜାର୍ଯ୍ୟ ଲିଲମୟେ ଦୂରଭାବକୁ ଯତ୍ନବାହ
ହେବେ ।

କେବଳ ଉତ୍ସାହମାନେ ଯେ ଶୈଖ ବନ୍ଦ
ଭୟକା ଏବଂ କୌଣସି
ବନ୍ଦୋଧ୍ୱନ ଦେ ଜାହାନୀ ବନ୍ଦନ କରୁଥେ ବାପୁଙ୍କ-
ରେ ଦେଖାଇଁ ଅଛେବ ଯାଦୁଗିରହୁମ ଦେଇ
ବୌଜୁମ୍ବା ଦେଖୁ ଆସି ଭଲାଦି ପଠନର ଯୁକ୍ତ
କହିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟର ଚଙ୍ଗଲା କହି ନାହିଁ
ଓ ବୌଜୁମ୍ବାମାନେ ଦେଖ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇନ୍ତି
କହି ର କବାନଥର ମାତ୍ର ନାହିଁ । ଯାହି
ଅଛୁ ଜାହା ଅଭିଭାବକିନ୍ ଓ କହି ର ଫଳ
ଏହୁ ଦେଖ ଯାଇଅଛୁ ଯେ ଶୈଖ ବନ୍ଦ ନାହିଁ ।
ବୁଦ୍ଧମାନେ ଯେବେ ପାଶମାନଙ୍କୁ ଅଛନ୍ତରେ
ଲାଗୁଥେ ଓ ଏକଜୁଡ଼ିର ଘାବ ଅପରବଜିରେ
ଜେଣ୍ଟଲମେନ୍ସ ଗଜାକୁ ପାଦ୍ମ ବର-
ଦେବ ଜାହା ହେଲେ ଅନ୍ଧବାଳରେ ଦେଖ ବନ୍ଦ
ଦେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ସାହ
ଦେବ ଯେ ଗଢ଼ାତୁଳ୍ବଜାମାନେ ଏ ପରିରେ

ଅମୃତାନନ୍ଦ ଜାଗରୁକରଣ ସମାଜହାଜା ଲେ-
ଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏ ଜୀବନ୍ଧର ମୂଳମନ୍ଦିର ଜୋ-
ତିର ଅଶ୍ଵର୍ଥ ବିଥା ଦୋଷ ଅଛି ଏହି ଯେ
ପ୍ରିଯେ ପଞ୍ଚଧାତ୍ର ଜୀବନ୍ଦୁରୁକ୍ତିର କିମ୍ବା
ପ୍ରତ୍ୟେ କେବଳବିଦ୍ୟାବୀ ଅଟ୍ଟି ପ୍ରମାଣିତ
ହେଉଥିମାନର ଗୁରୁ ହୃଦୟରେ ଏ ମୂଳ-
ମନ୍ଦିର ପ୍ରକେତ ହୋଇ ଏଠା ସବାବେଳିମଠ
ମହା ବନରୁଚକରକୁ ମୁହଁରାହା କରି ଶଖ
କ୍ରି ପଢ଼ ଥାଇ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପ୍ରଥା ଅଗ୍ନିରେ
ଜାଗାଇ ମହନ୍ତମଜଳୁକୁ ଦୂର ହସ୍ତରେ ଦେ-
ପ୍ରଥାବିନ୍ଦୀ ଜାପା ଦେଖାପେଶ ନିର୍ମଳକୁ ପ୍ରମାଦୀ
ନାରତ୍ରମହାନାଳି ଓ କୋରଗଣବୋଲି ଉଠେ
ଜୋ ଓ ଅରଜନେ ବୁଦ୍ଧ ଏତଥ ଉଚିତବାକୁ
କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାହତା ମହି ଦେଇ ଜାମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରେ
ମନ ଡକ୍କ ଡକ୍କ ଦେବାରେ ଜାମାନଙ୍କ ଥାଇ
କୁ ଆପ ଦେଇଅତ୍ତ ସେମାନଙ୍କ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାହତା
ଦେଇନ୍ତି ମାଳି ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରମାଣିତ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାହତା
ଦେଇବାରେ ଅମ୍ବେ ଦେଇନାନ୍ତି ପ୍ରଥମେ
କିନ୍ତୁ ଦେଇବାରେ ମାଳା କିମ୍ବା କେବଳ କି ମହାନ ମେ-

ପକ୍ଷ ଦର୍ତ୍ତମାନମହ ଓ ଛଳକ ଧାରଣକଲେ
ଶୁଭିନ୍ଦା ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗ କହୁବାରେ ବେମାନେ
ମନୀକଳ୍ପ ଛଳକ ଜ କର ଅପଣା ହାତମାନ
ଫୋର୍କ କଣ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବ ଯାଥମାନ ଘେବ
ମୃଦୁରେ ହାତଦେଇ ବସଥିଲୁଗୁ ଦେଖିବମାନେ
ଅଯୋଗ ଓ ଚାରିବାରେ ଶ୍ରୀ ଘେବକାର
ଶୁଣାଯିବୁ ଏବେ କାହିଁପୁର ଦ୍ୱାରିବା ହେବାର
ଦେବାଗନ୍ଧ ଏ ବନ୍ଦୁ ଦ୍ୱାରା ମୂଳମର ଅଶ୍ଵିନ୍ଦ୍ର
ଶୁଣାଯିବ ଏମୁଖୀମରୁ ଅଧିକାର ବାଟ ଅନ୍ତରେ
ଦେଖିବୁ ନିଜ ଉତ୍ତରପଥରୁ ମଣିନା-
ଥ ପୁରତାରେ ଗ୍ରେସଲାଗେ ବିଶ୍ଵକମାନ ହେଲୁ
ଅଶ୍ଵିନ୍ଦ୍ର ଦେଖିବାରେ ଅପିଲ୍ କର୍ତ୍ତମାନ କିନ୍ତୁ
ରେ ଧାନକ୍ଷେତ୍ର ଧିବା ଓ ବାଟଦାଟ ନ ଥିଲା
ଶାଳକରେ ଗାଉ ସିବାର ପଥ ଲାହୁ ବାହେବ
ମୌସୁମ ଶ୍ରାମକୁଳାମ ସିବା ସବାମେ ଅଗେମେ
ଦେଖାଯାଏ କୁଳକଥ୍ରୁ ବୁଦ୍ଧିକଳ ଧାନକ୍ଷେତ୍ର
କାର ବୋଡ଼ରେ ଜାଲ କିକର ସମାନଦୟରୁ
ଗାଉ ବିଲାଦିଅଛିଲୁ ରୁଧେଦରଙ୍ଗାମ କଳବ
କରିବାର କଣ୍ଠ ଧୂମଧୂମ ବରିବାରେ ଲୋକମା-
ନେ ଅଛି କାତର ଅଛିଲୁ ଜାକପୁର କଣ୍ଠାମୀ-
କଲେକ୍ଟର ବହା କେବଳ ଶୁଣି ବଜା ଆଶ୍ରମ୍ୟ
ହୋଇ ନେବମାନଙ୍କୁ କ୍ଲେପ ଜ ଦେଇ କିମ୍ବୁମୁଖ
କମ୍ପରୁ ମନଦରେ ଡାରାର ଏ କଟିଏ ଏ
ଅକ୍ଷୟର ପ୍ରଜାମାନ କରୁକରୁ ଅଛିରେ ଏ
ମୂଳମରେ ବିନିତମାନ ହୋଇ ଥିଲୁଗୁ ଅନ୍ତରୁ
ଦେବାଗନ୍ଧ ଓ ହେଲୁଟିହିନ ଏ ମୂଳମରେ ଘେବ-
କର ପୁନର୍ବୁ ଅଳ୍ପ କରିବା କରିପରୁ ଜଳପ-
ଥରେ ଗମନକରିବେ ଏକଳର ମସଲ ଲୋକ-
ମାର ନାହିଁ ।

ସାହିତ୍ୟ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବ ଜୀବନୀ ଜାଗି-
ତ୍ରେ ବନ୍ଦକର ପଳକହୁଣ୍ଡର ଓ ମାନଦ୍ରୋଟଙ୍କ
ଚର୍ମରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଅଧିକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହଠିଠି
ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଓ ବନ୍ଦକ ବାହେବ କାନ୍ଦିରେ
ଏହବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନୀ ମାରିଦ୍ଦ୍ରେଖ ହୋଇ ଆସି-
ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଅକ୍ଷ୍ମାଜ ହୃଦୟରେ ଯେ ଉତ୍ତର-
ଦିକ୍ ପାହେବ ଦସ୍ତବ୍ରର ଏହଠିଠି ରହୁବେ ଓ
ଆଜ ଲେଖି ପୂର୍ବର ଦିନେକାର ଅଧିକେ
ହାଉଁ ।

ପ୍ରାସୁତ ଏକବିଧ ସାହେବ ଦେଖାନ୍ତି କେମନ୍ତୁ

ପୁରାଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସମ୍ମାନକୁ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ଏହା ପ୍ରଦେଶରେ କଲେକ୍ଟରୁ
ପାଇବାକୁ କମଳା ପାଇବାକୁ ଆଜିଥିବାକୁ ପାଇବାକୁ ।

କିନ୍ତୁ ହିନ୍ଦୋଲରେ ହାତ୍ମ ଧରିବା ପାଇଁ
ବୁଦ୍ଧିମୁଖ ଜେବା ହୋଇଥାଏ । ଗତ ଦିନକ
ସମୟରେ ଶାଶ୍ଵତ ବିଜୁ ଧର୍ମବିଳା ମହି ମନ୍ଦରେ
ପ୍ରଦେଶ ଦୋଷତ୍ଥବେ । ଦୀପବିଳା ଦେଖିବା
କହ କୌରାଚ ବ୍ୟାଗର ଅଞ୍ଚଳ ଓ ଏଥିର୍ଥରେ
ବନ୍ଧିତୁ ପାହେବ ଦେଖାକୁ ଯାଇଥିଲେ ତେ
କୃତର ଅର୍ଥର ବେଳେଜଣ ପାହେବ ଏହି
ଅଠବତ, ପାମର, ନରସିଂହପୁର ଜାତାହି
ଗହାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାକୁ ସିବାର ତଥା ଥିଲା ।

ଅଗାମୀ ଫେବୃଏଣ୍ଟରିଆସ ଜା ୨୨ ରଖିଲେ
ହେତୁକୁ ସିଲା ସର୍ବଧିପ ପଥ୍ୟାଶା ମୁଦ୍ରାକ ହେବ
ଏ ପଥ୍ୟାଶା ସଂଶୁଦ୍ଧ ହୁଏଲା, ଦାରା, କଠକ ଓ
ଗୋଟିରେ ହେବାର ବିଧାଳ ହୋଇଥାଏ ।
ଓଡ଼ିଶାର ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତିମାନେ ସମସ୍ତେ କଟକରେ
ପଥ୍ୟାଶା ଦେବେ କିନ୍ତୁ ଏମାଜଙ୍ଗ ହେଲାବା ଏବିଷ୍ଟ
କେବେ ହେବ ବୋଲିଯାଇ କି ଘାରେ ।

ଭେଟା ଉପରୁରେ ଅଲିଗଣ୍ଡେ ଧୂମ ବା-
ହାରବାର ଉଚ୍ଚମ କେବାରୁ । ବାବୁ ଗୁରୁତ୍ବ
ଲକ୍ଷ ମେହ ଛାନ୍ଦେ ପ୍ରଶ୍ନା ଓ ଜାହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କଳ-
ର କଥା ବଜାହ କଲିଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଜାରି
ରେଖିର ୫ ୨୫୦୦ ଲା ଦେବାର ଅନୁମତି
ଦେଇଥିଲା । ହନ୍ତୁଧ୍ୱନ୍ତି ଅଟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ଏ ଧୂମ ଜାନ୍ମିକ କଣ୍ଠରସାକେଳକ ପୁରୁଷ
ଭାଲ ହେବ ।

ନୂତନ ଅଜଳଦୀର୍ଘ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଛାଇ ପି
ମାହା ଜାନୁ ସମୀକ୍ଷା କାହାର ରଜେ ଏର୍ଥନ୍ତି ହୁକଳ
କହାଥାରୁ ଜାହିଁ ପଢ଼ରେ କରିବଣୀଧି ବଲ୍ଲ
ବିନନ୍ଦନ୍ତ ଯେଉଁ ଆବେଦନଗତ ଧର୍ମକୁଞ୍ଚିତରେ
କୁଞ୍ଚିତକେବେଳେ ତାହା ଅଶ୍ଵାବିନ ଦବାଇଗନ୍ତି ।
ସାହେବ ମହୋଦୟ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଆବେ-
ଦ ପରିବାରରେ ନୂତନ ଅଛାଇ ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇ
ଅଛି ଓ ଅନେବ ଶୁଦ୍ଧ ହୁଲକର ତିଥିନ
ଏଥରେ ବିଦ୍ୱବ୍ଦି ହୋଇଥାଇ ସୁରଗଂ ବହାନ୍ତ
ଏହାକେଳକେ ରହିଲ କହନ୍ତା ବିଧେୟ କୁହାଇ
କହିଦିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲାଉଭାବ ଯେବେ ବହୁ-
ଦୋଷଥବ ଭାବ ପ୍ରାପନ ହେବ । ଏଥିମୁଁ କଷ୍ଟ-
ଧୂ ତୋଷ ହେଉଥାଇ ମେ ଅଗମା କାହାର କେବେ ।

ମୁହଁ ମାର୍ତ୍ତିଳ ସାହେବଙ୍କ ଲଜ୍ଜାରେ ଶାନ୍ତି
ମେଗୁଣ କ୍ଷାସରୁ ଉପକରନ୍ତୁ ପାହେବ ସୁମ୍ଭା

